

POBLE

REVISTA D'INFORMACIÓ LOCAL

*

SARRIÀ - PONT MAJOR

*

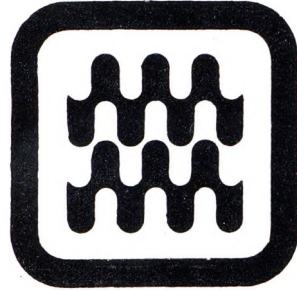
MAIG 1980

*

N.º 4

**ELS VELLS,
EL COR D'UN
POBLE**

CAIXA D'ESTALVIS

PROVINCIAL

DE GIRONA

* * *

Agència Urbana PONT MAJOR

C/ Pont Major, 20 - Telèfon 20 96 32

* * *

DIRECCIÓ

Consell d'Edició

REDACCIÓ

Narcís Casassa
Fidel Rincón
Narcís Baix
Patrici Tixis
Quim Rodríguez
Nicolau Pichardo
Josep Bou
Assumpció Vila
Joan Pallàs
Josep Brugada
Jordi Cañigüeral
Maties Martí

EDITEN

Unió Esportiva Sarrià
A.V. Pla de l'Horta
A.V. Sarrià de Dalt
A.V. Sarrià de Ter
A.V. Pont Major
Consell Municipal de Sarrià

COORDINACIÓ

Guillem Ramos i Cata

ADMINISTRACIÓ

Juli Masó

COL.LABORADORS

Josep Gispert, Jordi Ribera
José A. Salmerón

COL.LABOREN en aquest número:

Grup de Joves
Parròquia de Sarrià de Ter

IMPRESSIÓ

Impremta Pagès
Tipografia-Offset
Tel. 42 01 07 - Anglès
Dipòsit Legal: Gi. n.º 2-1980

La Revista POBLE, agraeix a totes les Entitats tant socials com comercials, llur col.laboració.- No es fa responsable de les opinions dels seus col.laboradors.

Editorial

LA VELLESA

Bon auguri pels xinesos era desitjar-se tenir un avi a casa d'un. Per tradició, la figura del vell suggeria saviesa, experiència, prudència. Però aquests tradicionals motllos s'han trencat. Els vells han perdut el seu prestigi i ja no són una anella que lliga al passat, sinó un aspecte sobrer de la nova societat, que quasi no els hi reconeix llur positiva contribució per a obtenir el que ara estem fruïnt.

S'ha trencat el pont de transmissió entre les generacions. En pocs anys han canviat els valors morals i socials. Culturalment, els joves hantingut accés a altres àmbits.

En molts casos, ni tan sols entenen el llenguatge de la tele. Es parla d'electrònica, d'energia nuclear, de radiacions, inclús en els dibuixos animats s'utilitzen termes que per a ells els hi són desconeguts, perquè quan eren joves aquestes coses no existien.

Els problemes psíquics dels avis, que a voltes són l'arrel de totes llurs enfermetats, van lligats a les circumstàncies socials que l'acompanyen: jubilació, pèrdua de contacte amb el món, manca d'afecte. El pas de l'activitat al 'retiro' és un moment crític que hauria de realitzar-se de forma progressiva, aplicant mesures preparatòries de la jubilació, reduint horaris de treball paulatinament, afavorint el canvi d'activitats, aprofitant l'experiència amb què supleixen la manca de rendiment.

A més de l'estima i el respecte, el que és també important per als més grans és ajudar-los a que es mantinguin actius, a que facin quelcom. L'activitat, el trencar la monotonia del pas dels dies sempre iguals, no esperant res, els hi retornarà l'il·lusió, les ganes de viure; i seran feliços perquè es sentiran útils.

Queda molt bé, dir-ho. Fer-ho, ja és una altra qüestió. Però voldria deixar clara una cosa: avui són ells, els vells. Demà, ho serem nosaltres. En quines circumstàncies ens trobarem? Sens dubte que, en part, ja les estem preparant des d'ara, amb el comportament de cadascú envers els nostres vells. Problema de consciència, si se'n té.

SUMARI

EDITORIAL	pàg. 3	PLA DE L'HORTA	
CONSELL MUNICIPAL		- "Monologo"	Fidel Rincon pàg. 15
- Els primers dies del Mes Cultural.	Quim Rodríguez	- La història d'en "Fúria".	Robert Creixans pàg. 16
- Nomenclator dels carrers de Sarrià.	pàg. 4, 5 i 6	- Entrevista a José Lafuente.	pàg. 17
SARRIÀ DE TER		- Associació Pares d'Alumnes.	Fidel Rincón pàg. 18
- Footing i contaminació	Assumpció	PONT MAJOR	
- Associació de Veïns. Informació General.	pàg. 7	- Diada d'Homenatge a la Velleza.	Dolores Ramfrez pàg. 19
- "La Rasa". Informacions.	Maties Martí i Nicolàs Pichardo	- La tercera edat.	pàg. 20
	pàg. 8 i 9	- El Pont de l'Aigua.	Carme Grau pàg. 21
LA PARRÒQUIA INFORMA	Josep Gispert	- Curset de sardanes.	pàg. 22
	pàg. 10	- Contrapunts.	pàg. 23
PLANA CULTURAL "CAMÍ-RAL"		- Futbol.	
- "Carrers molls... calaixos eixuts".	Josep Casas	ESPORTS - U.E.S.	
- Bagabundejar, qualsevol nit.	Bartomeu Segura	Comentari Handbol Cadets.	Narcís Casassa i Font
- Poemes populars.	pàg. 11	- Fases de Sector: Cadets i Juvenils.	Jordi Ribera pàg. 23 i 24
	pàg. 12	- Entrevistes.	Narcís Casassa-Jordi Ribera
SARRIÀ DE DALT		- Comentari Handbol Juvenils.	pàg. 25 i 26
- Grup "Sintonia" un nou conjunt musical a Sarrià		- C.F. Sarrià	pàg. 27
de Dalt.		DARRERA HORA	pàg. 28
- Grup Muntanya. Ascensió al "Besiberri-sud" 3.000m. Miquel Àngel Cros	pàg. 13	LA BÚSTIA DE POBLE	pàg. 29
	pàg. 14	- Vuelve a renacer la congoja	
		e incertidumbre en la escuela del Pla de l'Horta.	pàg. 30

Els primers dies del mes cultural 1980

Per: QUIM RODRÍGUEZ
Conselleria de Cultura

Quan tingueu aquest número a les vostres mans ja s'haurà clos EL MES CULTURAL a Sarrià. Potser abans d'esmentar-ne quelcom cal fer referència, encara que en els seus moments ja ho vam debatre i explicar, que no s'oferia cap "bolet" cultural, que per això ja ens podem desplaçar a la capital, sinó una relació d'actes que estaven entroncats en alguna tasca que s'està realitzant o també per tal d'oferir i analitzar noves perspectives en certs camps d'actuació.

Puc esmentar a un assidu escriptor del diari "Los Sitios" que en línies generals aconsellava la lectura d'un llibre fet de participació a uns actes. Penso que li caldria saber la programació i contingut dels mateixos. Un poble com Sarrià necessita, a nivell cultural, tenir present un objectiu bàsic per a la convivència: la COMUNICACIÓ; i no des d'una perspectiva despersonalit-

zada, només de mitjans de comunicació, sinó en la que hi poguem trobar un contacte.

Malgrat tot ara potser tampoc cal assenyalar molt detalladament els objectius més a llarg plaç que la comissió de cultura intentarem consolidar, pels que hi trobaríem un lligam al MES CULTURAL sinó que a manera de dades farem un primer comentari dels actes esmentats.

— 6 d'abril. V.è ANIVERSARI DE L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DEL PLA DE L'HORTA.

La diada va gaudir de la participació de tot el barri. L'empenta de la Junta de l'associació, com ja és tradicional en ells, va programar actes per a grans i petits. Darrera de tot això penso que hem de consolidar l'esport (en aquests moments hi ha persones que hi tenen tota una dedicació), i crear un centre d'esplai —que permeti una educació en el temps lliure (sobretot destinat als petits, joves i adolescents).

A la tarda uns components dels xics oferiren un ball popular que va ser el punt final d'aquest inici en la programació.

— 7 d'abril. INAUGURACIÓ DEL CIRCUIT DE FOOTING.

Amb molta tramuntana va tenir lloc la correguda inaugural al circuit permanent que es troba ubicat pels darreres del Pla de la Rasa i Pla dels Vinyers.

Prop d'unes 300 persones, de totes les edats, amb la seva vestimenta esportiva i moltes ganes de fer exercici, vàrem donar la volta al circuit fent les corresponents parades (per fer exercicis físics), tal com indiquen les pissarres explicatives. Tothom anava al seu pas; els més joves amb ritme prou fort i els no tan joves també van seguir fins al punt de què en acabar encara ens engrescàrem a fer un partit de futbol (homes contra dones).

Eren festes de Pasqua i vam tastar brunyols.

Pensem que ha esdevingut un èxit total. El grup d'Educació Física per adults que ha endegat la U.E.S. sol anar-hi sovint. Moltes vegades s'hi veuen espontanis que fan el recorregut i inclús persones que són de fora Sarrià.

Ha estat el primer circuit a les comarques gironines.

A la tarda es va procedir a l'obertura de l'exposició dels treballs de plàstica que han estat efectuant els alumnes de 1.ª etapa d'E.G.B. de l'escola "Montserrat". Cal dir que la producció dels mateixos ha omplert tota la biblioteca municipal. Queda en perspectiva d'oferir els treballs realitzats a la 2.ª etapa.

En el seu moment, des d'aquesta publicació donarem una orientació i exposició del que és l'educació plàstica: el seu paper en l'aprenentatge i al desenvolupament del nen.

L'encarregada a portar-ho a terme n'és Montserrat Costa (1.ª etapa) i els mestres de la (2.ª etapa).

— 9 d'abril. AUDIOVISUAL NUCLEAR, a l'escola d'adults de LA RASA.

Comptant amb la programació que porten en l'educació d'adults, va realitzar-se una competició visió de la realitat i problemàtica de l'energia nuclear a l'estat espanyol i en les nostres comarques.

La quarantena d'assistents va participar en la dinàmica que Josep Planes, membre del grup ecologista de Girona, va desenvolupar.

— 10 d'abril. AUDIOVISUAL: "LES DOS MURALLES" i "EL MERCAT", a L'HORTA.

També a l'escola d'adults i enfocant de cara a mostrar un treball realitzat pedagògicament per a la discussió en l'educació d'adults, Sebastià Parra, membre del Consell Municipal de Salt, ens oferí aquest anàlisi de la problemàtica que engendra l'estructura capitalista.

L'assistència fou aproximada a la del dia anterior.

— 11 d'abril. LA VILA ROMANA DE SARRIÀ, al Pla de l'HORTA.

El professor J.M. Nolla desenvolupa els criteris d'assentament d'aquesta vila trobada en el Pla de l'Horta de considerable importància. Ens mostra algunes de les troballes que actualment disposa el servei de la Diputació de Girona.

El fet cultural que això pressuposa (pensem que també hi ha restes que hi configuren un assentament més antic als romans) fa que aquesta conselleria iniciï una tasca d'informació per cercar l'entesa que permeti una solució al seu definitiu excavament i posterior mostratge al públic.

Tal com va dir el professor Nolla, la resta d'excavació queda actualment protegida per la ubicació del camp esportiu i rodalies.

Tota la zona està degudament protegida.

D'altra banda cal esmentar l'interès de l'obertura d'una sala per museu i exposicions, on s'intentarà recollir de forma pedagògica tot aquest material que poguem recuperar.

En definitiva, tenim un camp d'actuació molt positiu en aquest aspecte. Hi caldrà una sensibilització per part de les associacions de veïns i la planificació de les possibles campanyes per l'excavació.

— 12 d'abril: INICI DE LA FESTA DEL ROSER A SARRIÀ DE DALT.

Participació per part dels nens i nenes de Sarrià de Dalt als jocs de cucanya i xocolatada, que tingué lloc a la plaça del centre parroquial.

A la nit, el grup Tossenc ens oferí la representació teatral "ANÒ-

NIM VENECIÀ". L'assistència aproximada fou d'unes 125 persones.

Podem parlar ja d'una tradició teatral a Sarrià, amb un grup prou consistent "grup Faula" que aquests passats mesos han portat el nom de Sarrià a diversos punts de les nostres comarques.

Hem d'obrir camins: ells estan treballant ara amb joves del poble (segurament ens faran la representació per a la Festa Major); podran ensenyar coses en els diversos centres d'esplai quan estiguin en rodatge...

— 13 d'abril: LA FESTA PETITA A SARRIÀ DE DALT.

El dia hi va acompanyar. Tot el matí va estar programat entre el 1.er concurs de plantes i flors i la missa del Roser a l'església parroquial.

A la tarda, audició de sardanes i ball de ram (amb concursos de disfresses). Molta participació i ambient acollidor.

— 15 d'abril: PRIMERS AUXILIS. Audiovisual a la RASA.

Elaborat per la delegació de la Creu Roja, el vice-president de la Joventut, Pere Iglesias, va anar comentant els trets fonamentals per atendre els accidentats. Va haver-hi la projecció d'un film i passe de diapositives.

El tema es va fer curt. Existeix la possibilitat de fer uns cursos intensius tant per a l'escola d'E.G.B. com per a les persones interessades.

— 16 d'abril: QUÈ PASSA DESPRES D'E.G.B.?, al Patronat de Sarrià.

Unes 60 persones van assistir a l'exposició de la panoràmica que es presenta als alumnes que acaben l'escolaritat obligatòria.

Un bon nombre d'alumnes de la nostra escola s'orientaren en els trets fonamentals pel que fa a l'educació Professional (Formació Professional), el Batxillerat Unificat Polivalent: (B.U.P.), i unes directrius pels qui ja no continuaran aquestes possibilitats.

Xavier Besalú, mestre i pedagog, va analitzar el caire seleccionador de les escoles en l'E.G.B. i la incongruència de la divisió en aquestes dues modalitats.

MES CULTURAL SARRIÀ DE TER ABRIL MAIG 1980

CONSELL MUNICIPAL DE SARRIÀ DE TER

BAR-RESTAURANT

CASA PILAR

Carrer Pont Major, 124 - GIRONA

CONSELL MUNICIPAL

Anna Pagans, professora a l'Institut exposà l'estructuració i problemàtica al BUP, i Gerart Reyné per la Formació Professional.

Finalment, Joaquim Jubert, Neureòleg, enfocà el "fracàs escolar" i va cloure donant uns criteris pels nois i noies en aquestes condicions.

El balanç en línies generals, és positiu. Queda per comentar la segona quinzena del MES CULTURAL.

— 18 d'abril. ART MEDIEVAL. Biblioteca Municipal.

El professor Pere Freixes va mostrar-nos una representació del patrimoni artístic a les comarques gironines, de l'art Romànic i Gòtic, i ampliant-ho amb exemples a Catalunya en general, a la resta de l'Estat i França.

Paral·lelament parlava la societat medieval parlant d'una primera revolució industrial, tesi contrària a una multitud d'historiadors que donen a aquesta època el qualificatiu d'obscura.

Cal esmentar que per l'endemà hi havia programada la sortida a Girona per tal de recórrer els principals monuments d'aquesta època, però es va ajornar per més endavant.

Hem parlat amb les associacions per tal de fer periòdicament sortides i rutes d'art a les nostres comarques.

NOMENCLATOR DELS CARRERS DE SARRIÀ

Secció 3ª

Nom actual	Nom anterior
Avinguda de França	Calle Heroínas Santa Bárbara
Carrer del Bosc	Calle Bosque
Carrer Escoles	Calle Escuelas
Carrer Guisana	Calle Juan Maragall
Carrer Isidre Molar	Calle Iambia
Carrer Mercè Rodoreda	Calle Pep Ventura
Carrer Mossèn Josep Poch	Calle Cervantes
Carrer Pauli Torras	Calle Mayor
Carrer Pi de la Bateria	Calle Pi de la Bateria
Carrer Rafael de Casanoves	Calle Pau Casals
Carrer Roger de Flor	Calle Santiago Rusiñol
Carrer Sant Ferriol	Calle San Ferreol
Carrer dels Til·lers	Calle Tilos
Carrer d'en Xuncla	Calle Huertos
Carretera de Sarrià de Dalt	Ctra. Sarrià de Dalt y 6 de febrero
Paratge de Dalt	Calle arriba
Passatge de la Font	Pasaje de la Fuente
Passatge Pauli Torras	Pasaje
Pla d'en Xuncla	Pla d'en Xuncla
Plaça Vila Romana	(Pisos de l'Horta)

Secció 4ª

Avinguda de França	Calle Heroínas Santa Bárbara
Carrer Autopista	Calle Riera Pau
Carrer Carrilet	Calle del Carmen
Carrers Cors de Clavé	Calle Anselmo Clave
Carrer del Firal	Calle Firal y Primo de Rivera
Carrer Flor de Neu	Calle Canigó

Nom actual	Nom anterior
Carrer Francesc Cambó	Calle San Jordi
Carrer Garcia Lorca	Calle Rocacorba
Germanes Ensesa Pujadas	Calle Hermanos Ensesa
Carrer Horta Vella	Calle Horta Vella
Carrer Josep Pla	Calle Tarragona
Carrer la Rasa	Calle Mosen Cinto
Carrer de les Lloses	Calle Alcalde Manzanero
Carrer Major de Sarrià	Calle José Antonio y Calvo Sotelo
Carrer Josep Flores	Avenida de la Victoria
Josep Pallach «Pedagog»	(davant Placeta)
Carrer Josep Trueta	Calle Balmes
Carrer Mitjorn	Calle Ramon Llull
Carrer Montagut	Calle Barcelona
Carrer Pau Vila	Calle Narcis Oller
Carrer Petit	Calle Queipo de Llano
Carrer Ripollet	Calle Monturiol
Carrer del Riu	Calle del Ter
Carrer Salvador Espriu	Calle Julio Garreta
Carrer Sant Gaietà	Calle Dr. Fleming
Carrer Sant Julià	Calle Lérida
Carrer Trèbol	Calle Industria
Carretera Sarrià de Dalt	Ctra. Sarrià de Dalt y 6 de febrero
Disseminat Pla dels Vinyers	Pla dels Vinyers
Passatge de l'Església	Calle General Mola
Plaça de l'Obra	Plaza General Mola
Passatge Principat	Pasaje Padre Claret
Placeta de la Font	Plaza Generalísimo

CONSELL MUNICIPAL, Novembre 1979

Associació de veïns INFORMACIÓ GENERAL

Mentre el Mes Cultural està en el seu màxim esplendor —i encara que no en poguem estar massa afelegats per la participació als actes celebrats fins avui—, bé necessitem fer un recompte de la informació més urgent i actualitzada. Així, a les perspectives que ens presenten els membres de la Rasa, hauríem de resaltar-hi el fet —potser aviat consumat— de què una regulació semafòrica és factible a l'Autovia, tot esperant que el NOU EMPLAÇAMENT de la N-II vegi la llum pública. Nosaltres no deixarem de lluitar-hi, esbrinant totes les possibilitats que permetin suprimir aquesta gran "Barrera" local.

En l'aspecte urbanístic molts us preguntareu el perquè de l'estat del darrer tram del carrer Major i Carrilet —anomenat Y grega—. Nosaltres tan sols podem apuntar que els possibles problemes sorgits en el carrer Major ens son aliens, ja que no era de cap manera competència d'aquesta Junta la realització de les obres portades a terme. Des d'aquestes ratlles manifestem la més absoluta disconformitat envers el comportament de certs socis, que han manifestat deixar d'ésser socis per els motius esmentats, tot otorgant responsabilitats als membres que treballen a la Junta.

Al marge de tota aquesta problemàtica, podem anunciar-vos que la tan desitjada "Llar de Vells" aviat podrà començar a ésser utilitzada, pel fi que està destinada: Acollir benèvolament als homes i dones de Sarrià que es troben en la tercera edat; potser alguns marginats, d'altres prou valents, però amb moltes ganes de trobar-se i de reunir-se, fent petar la xerrada o jugant a cartes. El funcionament de la "Llar" significa l'inici per ells d'una nova manera de retrobar-se i passar bones estones.

I ja des d'avui mateix sou convidats a **L'ASSEMBLEA GENERAL ORDINÀRIA DE SOCIS, QUE PENSEM PORTAR A TERME EL DISSABTE 17 DE MAIG, A LES 19 H. DE LA TARDA**, amb l'ordre del dia següent:

- Informació General.
- Membres i Composició de la Junta. Elecció de President.
 - Estat de Caixa.
 - Federació d'AA.VV. a Sarrià.
 - Comissió de Festes.
 - Precs i preguntes.

Us emplacem, doncs, a aquesta data, per tal de poguer resoldre problemes, aclarar dubtes, dialogar i decidir entorn de qüestions actuals com també de la postura de l'Assemblea envers la constitució d'una Federació —diguem-ne Coordinadora— de les A.A.V.V. de Sarrià, per tal de poguer enfocar més objectivament totes les dificultats que ens són comunes.

FOOTING I CONTAMINACIÓ

Dos aspectes contraposats i a l'hora complementaris. El tema que sempre ha estat polèmic a Sarrià va ésser objecte de debat per a tècnics i polítics; la gran absent, l'Empresa Torras.

El debat va posar en evidència la manca de propostes a llarg termini per part d'organismes estatals i la manca de planificació en quant a l'aprofitament dels recursos i residuus, tant domèstics com industrials. No es va aprofundir molt en el tema de l'atmosfera i l'aigua sarrianenca, ans bé vàrem rebre una classe sobre sistemes d'incineració, pol·lució i contaminació, tractament de les aigües, dels lícors negres, blancs, de "tuti colorí". Tot i això, el nostre aplaudiment.

La inauguració del circuit de "footing" (que millor seria "running" o "jogging" si volem emprar termes anglesos per un esport català), ha estat un dels majors èxits del mes cultural: l'esport a l'abast de tothom, sense discriminacions, per fer rutllar els nostres cossos, contaminats, intoxicats de la monotonia quotidiana i dels moviments rutinaris: una petita sol·lució, gra dolç de sucre, que s'afegeix al treball, notable, d'anar fent Sarrià poble, per a viure-hi, treballar-hi, i participar-hi.

ASSUMPCIÓ

SARRIÀ DE TER

“LA RASA” informacions de: MATIES MARTÍ I NICOLÀS PICHARDO

Todos tenemos en la memoria aquellos refranes populares que rezan así: “Al que madruga Dios le ayuda”, y “no por mucho madrugar, amanece más temprano”. Pues bien, en esta zona poco hemos madrugado, pero parece que empieza a amanecer: amanece la posibilidad de que algún día —no muy lejano— esta “siembra” de bloques de pisos, tan irracional como incoherente, que se inició en la zona denominada “Pla de Dalt” —hoy la Rasa—, se convierta en una residencia digna para personas de todas las edades. Y lo decimos con mesurado optimismo, porque los días que van pasando y las noticias que se van sucediendo, muestran una ligera esperanza. En primer lugar, la mayor noticia —de la que se hacía eco el Conseller d’Urbanisme del Consell Municipal, Joan Vila, en el n.º 2 de “Poble”— es que la temida “Autovía” N-141 va a ser desviada a largo plazo, en unos 6 ó 7 años, coincidiendo con el desvío de la mencionada vía del centro de la ciudad de Girona. Para los vecinos de la Rasa, la Autovía constituye un constante peligro y es el “MURO DE LA VERGÜENZA” que divide las zonas este y oeste de Sarrià. De momento está en estudio una regulación semafórica del tramo comprendido entre el cruce de Banyoles y el cruce de Sarrià de Dalt —única presentada y aceptada para su estudio por los “Servicios Técnicos Municipales”. Esperemos que sea antes o a principios de verano cuando pueda tener efecto.

A falta pues de que el proyecto del nuevo trazado de la N-II, pueda estar confeccionado, y como consecuencia del inicio de los Planes Parciales de las zonas de Sarrià —la RASA inclusive— se trata de ir ganando terreno, previendo las posibles realizaciones inmediatas: así a petición de l’Associació de Veïns, el Consell Municipal accedió a que el aparcamiento de camiones, fuera una realidad tangible, así como la consolidación de la “zona verde”

para recreo infantil que queda allí enmarcada —habrá que poner bancos nuevos, rodearla de “bordillos” y adecuarla un poco.— A una pregunta efectuada al Consell entorno a las deseadas e imprescindibles señales indicadoras, se nos ha dicho que están ya encargadas —hace muchos días que lo dicen— y pronto procederán a colocarlas.

Por mediación del Ayuntamiento hemos recibido una notificación, informando de los proyectos a realizar de forma inmediata en este año 1980, en lo que se refiera a la Rasa, se confirma que el PROYECTO de alquitranado de la calle central debe estar listo a finales de mayo; y el PROYECTO de acceso por la carretera de Banyoles a finales de julio; con lo cual, si Dios nos ayuda, ambos proyectos pueden ver la luz el verano el primero, y hacia octubre el segundo.

Pero queda un apartado más urgente y perentorio: el sanitario de la zona. No podemos estar reivindicando unas calles limpias y arregladas, una zonas verdes para disfrute de pequeños y mayores, si por otra parte los papeles y las bolsas de basura son la nota pintoresca de los alrededores: no hace falta nada más que dar un paseo por las orillas. Tenemos que empezar a utilizar las papeleras, por más que nos cueste, y luego podremos exigir que el barrendero cumpla cada día con su misión, no ahora porque su trabajo —por más voluntarioso— resultaría infructuoso. Otro gran apartado en este capítulo es el de los perros que andan sueltos por la noche, rompiendo las bolsas de basura y esparciendo su contenido, o convirtiéndose en malhechores nocturnos; cualquier perro que sepamos deba ser recogido, no tenemos más que dar aviso a algún miembro de la Junta o comunicarlo directamente a las Oficinas Municipales, para así facilitar la tarea de recogida, colaborando eficazmente en esta labor tan necesaria y precisa.

SARRIÀ DE TER

La fotografía no puede ser más expresiva: hasta tal punto ha llegado el abandono y la desidia de la gente, que sin la menor consideración continúan vertiendo basuras y toda clase de objetos en este sector —llamémoslo así—, al cual están encaradas 36 viviendas que día tras día ven aumentar delante de sus terrazas los montones de desechos de las obras que se realizan a mucha distancia de aquí, y que unos camiones se encargan de transportar y verter sin importarles lo más mínimo la gente que aquí vivimos. Uno de estos camiones tiene aquí mismo su propio almacén de contenedores y pernocta aquí, con lo que sobran más comentarios.

Yo no sé hasta qué punto esto es legal, puesto que todo solar que esté dentro de una zona habitada, tendría que estar vallado y su propietario tiene la obligación de mantenerlo limpio, y no dar pie a que ciertas personas lo utilicen como basurero en perjuicio de todos los que aquí vivimos.

Por otra parte, que se sepa, no ha habido ninguna queja ni denuncia por parte de los vecinos afectados, para impedir que estos camiones y estas personas continúen vertiendo su carga delante de sus casas e impedir de esta manera que continúen acumulándose los desechos.

En el número anterior de "POBLE" se trató el mismo problema, pero referente a la riera de LA RASA, otro foco de infección, que se había conseguido limpiar y que "personas" sin la menor consideración ni escrúpulos conti-

núan ensuciando; todo ello es un claro exponente de que si no se acaba de una vez por todas con estos abusos, se corre el peligro de que el "habitat" en que vivimos se convierta en dos grandes focos de infección, sobre todo en épocas de calor.

Y lo dicho: empieza a amanecer; depende de todos juntos que el nuevo día sea más o menos estable.

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE SARRIÀ DE TER

Electrodomèstics

LLUÍS RIBAS

- * ELECTRODOMÈSTICS
- * OBJECTES DE REGAL
- * JOGUINES

Major de Sarrià, 87, 89 i 91 - Telf. 20 72 07

SARRIÀ DE TER

COMERCIAL PUJOL

- * Productes de neteja
- * Pintures marines i per a decoració
- * Especialitat en pintures antioxidants

GERMANS ENSESA N.º 7 - TELÈFON 21 56 12

SARRIÀ DE TER

"El compromís social i polític del cristià"

Fa dos anys va sortir la idea d'organitzar una Trobada Comunitaria a la tarda del Dijous Sant. L'objectiu inicial era aquest: El dia que l'Església celebra l'amor de Jesús envers els seus deixebles i tots els homes, abans de ser assassinat a la creu, va semblar que era el millor moment per a reunir-nos tots els creients en Jesucrist de Sarrià de Ter, que d'una manera o altra, intentem viure activament la nostra fe en ell, en el marc comunitari de la Parròquia.

L'any passat aquesta convivència va girar entorn del tema: "La Identitat del Cristià". És a dir, sobre el què significa ser cristià avui. El resultat va ser ben positiu. Hi va haver una primera part de diàleg per grups, descans, jocs a la plaça de l'Església, celebració de l'Eucaristia i bunyolada. Es va recollir la problemàtica dels grups de treball, i en les homilies dels diumenges de durant l'any, així com en les diverses catequisis de Joves i d'Adults, s'ha intentat aclarir els diversos punts foscos, i les altres qüestions que es van manifestar aquella tarda sobre el tema.

Aquest any, seguint l'objectiu i la metodologia de l'anterior, ens vam aplegar altra vegada a la tarda del Dijous Sant una seixantena de persones. El lema de la reunió era: "EL COMPROMÍS SOCIAL I POLÍTIC DEL CRISTIÀ".

Si quelcom cal remarcar d'aquesta experiència, són els dos punts següents: a) Nombre elevat de participants. Recordem que es va fer a mitja tarda d'un dia de treball. b) Intervencions més raonades i aprofundides en comparació amb les de l'any anterior. Com que les aportacions dels participants les crec interessants, us en faig arribar un breu resum en aquesta plana de la Revista Poble.

1.— Es va constatar en primer lloc, que en general els creients no portem actualment un compromís social i polític, perquè no ens trobem preparats, perquè no hem estat educats en aquest sentit, també per por i perquè existeix entre nosaltres una dicotomia entre el que fem i el que voldríem fer. Aquest compromís el veiem NECESSARI i URGENT. També es va dir que el compromís del creient ha de ser més ampli, no només en el camp polític; cal que es faci extensiu a altres nivells.

2.— Sense un Compromís envers els altres, no és possible viure seriosament la fe en Jesucrist. Sant Jaume en una de les seves cartes diu que la fe sense les obres és morta. Per tant s'imposa una entrega en favor dels altres, malgrat costí, malgrat s'entri en conflicte, malgrat es perdin seguretats i es creïn oposicions. Cal fer un esforç de coherència per arribar a una síntesi personal i de grup, entre el que fem i el que diem.

3.— La Comunió de fe, la Parròquia, no pot ser políticament monocolor. Cal un pluralisme en llibertat. Les idees no tenen massa importància, el que compten són els fets. El creient cal que valori aquells programes que s'acosten més a l'esperit de l'evangeli. El creient pot militar en diversos partits, però li és indispensable el saber-se trobar amb la comunitat de fe, per revisar el seu compromís, la seva lluita, per enfortir la seva identitat i les seves opcions. El cristià ha de respectar l'autoritat, però ha d'estar en desacord amb la mentida, imposicions, dogmatismes, injustícies, privilegis, encara que vinguin d'aquesta autoritat.

4.— Les característiques fonamentals de les actituds de Jesús en favor del seu poble, les resumíem així: Preferència en tot moment pels més pobres i necessitats, pels infants i el joves. Sentit de justícia i la repulsa més severa contra tota mena de mentida (mercadors del temple). Preocupació constant pels marginats. Alliberament de to-

tes les formes d'opressió de la persona. Amor concretat en paraules i fets. Tot això va portar-lo a la creu.

5.— El nostre Compromís Social i Polític, el veuríem concretat en aquesta línia:

— Compromís en el treball: fer-lo amb tota la responsabilitat.

— Compromís en un Partit: militança.

— Compromís de Participació en totes les coses del Poble: Ensenyament, Vells, Associacions...

— Compromís Eclesial: Malalts, Marginats, Joves, Adolescents, Infants.

6.— Davant el desencís polític, cal no fer-nos enrera ni desanimar-nos. Hem d'estar en una situació de suspicàcia i prevenció davant la societat de consum. Tenir més clar aquest principi: "A més diners, pitjor vida". "A més Compartir, millor vida". Creure fermament que és millor compartir que no pas posseir. Cal també entendre això: no podem idolatrar el partit. El nostre Cor el posem en Déu com a únic absolut. El partit és quelcom relatiu, un mitjà que ens pot ajudar, no un fi en ell mateix. Hem de ser conscients que la nostra il·lusió s'ha de centrar en Jesucrist, i que aquesta il·lusió alliberadora l'hem de fer arribar als germans.

7.— Darrerament, vam veure que a nivell de Parròquia calia en aquest sentit obrir-nos més i concienciar-nos més. Un camp formidable per aconseguir-ho era la Catequesi d'Adults, de Joves i d'Infants. També en les homilies de la missa del diumenge. La Parròquia, deiem, hauria d'ajudar a cada creient a trobar el seu compromís concret.

A la nit del Dijous Sant, quan tothom va tornar a casa seva, em van venir al cap les paraules de Jesús: "Us he donat exemple perquè vosaltres ho feu tal com jo us ho he fet". I també les de Lluís Llach: "Enterrem la nit, enterrem la por, apartem els núvols que ens amaguin la claror; hem de veure-hi clar, el camí és llarg i ja no tenim temps d'equivoca'ns".

JOSEP GISPERT

OSCAR ROMERO, Arquebisbe d'El Salvador; un cristià que ha portat fins a les darreres conseqüències un compromís polític a favor del seu poble.

"CARRERS MOLLS... CALAIXOS EIXUTS"

Aquest era l'adagi popular que tenien els botiguers els dies de pluja, i ho deien perquè antigament els carrers eren sense empedriçar. Sols hi havia alguna casa que tenia les voreres empedriçades, i quan plovia es posaven els carrers impossibles de fang. També s'ha de tenir en compte que el calçat típic català, en dies de mal temps, eren els esclops.

Els esclops de bona fusta i uns bons peucs fets de punt per l'àvia de la casa, era l'únic calçat calent que es portava en els pobles, i això feia que la gent els dies de mal temps no sortissin als carrers. I aquí jo hi afegiria un dels altres adagis populars; "pel mal temps s'ha de tenir palla a la pallissa" i això volia dir que hi havia d'haver provisions a dintre, tant per a les pesones com pels animals.

Si entrem dins d'alguna casa, de les poques que ens resten del segle passat, veureu que totes tenen el seu rebost. En el qual s'hi guardaven les olles i dolls de terra cuita (de Quart o de la Bisbal) plens de llar i altres condiments o les gerres plenes d'oli d'oliva. I si pugem a dalt d'aquestes cases, veurem que encara moltes tenen un cairat o biga amb un gran ganxo de ferro. Aquest ganxo servia per a penjar el botifarrer. El botifarrer era una mena de gàbia de llistons de fusta plena de clauets de ganxo per a penjar les botifarres de la matança del porc. També hi trobareu en algun racó d'aquestes cases una lleixa a on s'hi guardaven les ampolles, o pots amb herbes i remeis casolans, per a guarir-nos dels mals. Tot això feia que quan arribava el mal temps o dies de fred la gent romania dintre de la casa i no sortia al carrer.

I per això, com molt bé deien els botiguers del poble: "carrers moll... calaixos eixuts".

JOSEP CASAS

VAGABUNDEJAR, QUALSEVOL NIT

Vora la finestra del meu dormitori
contemplo entre els vidres la nit,
el silenci de fora m'enbruija de somnis,
trencat a vegades per coros de grills.

Un cigarret en els llavis fumeja,
i de fons la música d'un "cassette";
qualsevol cançó de qualsevol poeta,
no me n'adono i sento fred.

A les mans un llibre d'histories
m'ausentà del món que visc,
i al costat l'ampolla de cervesa,
per a sentir-me més feliç.

Doncs res m'importa més que viure,
a cada instant, intensament.
M'agrada per damunt de tot ésser lliure,
i somriure en la tristor del moment.

A cops em fa por la veritat
però escric quasi sempre el que penso;
ara vagabundejo, despreocupat,
dintre de poc roncaré com un "berro".

Són les quatre i encara vetllo,
no he vist ovis ni res semblant.
solament estrelles fugisseres...
i he fet un pensament de PAU.

* * *

Em desvetlla el carraspeig, del "cassette"
que haurà arribat al seu terme,
per damunt la tauleta hi ha un broquet,
i per terra el llibre d'histories
brut de centra, mig buida la cervesa,
són les nou del matí, fa un cel obert
i la llum de la cambra està encesa.

BARTOMEU SEGURA

POEMES POPULARS

Aquest poema va ésser el guanyador de la categoria de poesia senior, del CONCURS LITERARI, organitzat pel Consell Municipal dins del mes cultural.

PREC DE LLUITA

No creieu que ja es hora
d'alçar-nos
i deixar de creure
en tantes promeses?
Agafa la teva eina,
jo ja la tinc a la mà,
anem cap el camp
i comencem
tots junts a segar.
Que plenes estan les espigues!
Tan altes i tan daurades,
tenen més força que mai.
Ni el vent ni la pluja
pot ara trencar-les.
Deixa-les.
És del mal fruit
del que vull lliurar-me
Espigues daurades de juny
alçeu-vos totes plegades!
alçant ben alt els punys,
que la força del gran vent
no ens tombarà,
si amb les mans
una rotllana formem.
Mentre dança joiós el poble
al só dels segadors,
nosaltres alcem enlaire
la senyera catalana.

NEUS FERNÁNDEZ i MUNDET

EL CAMPANER

En el meu poble hi havia un campaner
que per dos rals al mes tocava a missa
i oració.
Tril.lejava per les festes anyals,
per la festa petita i la festa major.
Per deu cèntims tocava a bateig
i donava la bona nova, a pares i padrins.
Per cinc tocava a difunts
i donava el condol a la família.
Les campanes resten mudes...
el campanar es va morir.
Ni a la seva mort varen tocar
perquè diuen que el poble és pobre
i un nou campaner no poden pagar.

J. CASAS.

MONTSERRAT

És paraula evocadora
que a tots ens tens encisat;
et recordem a tothora,
dolça mare Montserrat.

Vol tota la humanitat
que, del cim de la muntanya
sigueu la nostra companya,
Oh, Verge de Montserrat.

Verge d'humilitat plena
que avui sembles oblidada,
deslliura'ns de tota pena
i de tristor malaurada.

De Catalunya Patrona
des de sempre ho has estat
i així portes la corona
de senzilla majestat.

La mainada va per feina,
estudia i fa bondat;
Vos sereu sempre la Reina
del Col.legi Montserrat.

5 NIVELL

Grup "sintonia" un nou conjunt musical, a Sarrià de Dalt

De tots és ben conegut el conjunt els Xics de Sarrià de Dalt, del qual ha nascut un nou Grup musical: "SINTONIA", del que avui parlarem amb els seus components.

D'on va sortir l'idea de formar aquest Grup?

Tots nosaltres havíem tocat amb el Xics portant dintre d'aquest conjunt bastants anys, i arribà el moment que la nostra afició per la música rock ens va fer pensar en formar aquest Grup, però això no vol dir que deixem els Xics.

Quants components formeu el Grup i quins instruments toqueu?

Som cinc, en Marçel, que toca la guitarra rítmica i vocalista; en Josep, que toca la bateria; en Toni la guitarra solista; en Jaume el contrabaix elèctric, i en Pere l'orgue electrònic.

Heu fet alguna actuació?

Sí; fa uns dies al Pla de l'Horta i segons sembla al públic li va agradar, puix que vàrem començar a les set i passades les onze encara tocàvem.

Sembla que la nostra actuació va complaure els veïns, per la verbena de Sant Joan ja ens han tornat a demanar.

A més, teniu programada alguna altra actuació?

No, de moment no; però s'ha de tenir en comte que només portem un mes formats; malgrat això tenim uns representants que ens busquen contractes i estem a l'espera de poder-los acceptar. També per poder tenir més feina cal una promoció de caire publicitari que ara hem començat, ens estan fent un poster fotogràfic del conjunt.

Quines són les vostres aspiracions?

Com és normal la nostra il.lusió com tot conjunt musical és la d'arribar a conquerir una certa popularitat i inclús poder grabar un disc, per la nostra part creiem que tot és proposar-s'ho promocionar el grup a base d'estudis i d'actuacions

Bé, ja coneixem tots el conjunt "SINTONIA" al qual li desitgem bona sort i que arribin al fi que s'han proposat.

Ascensió al "besiberri-sud", 3.030m

En arribar la Setmana Santa els qui ens agrada gaudir de la muntanya i els espais lliures, sempre tenim projectes de ja fa temps que desitgem acomplir. Aquest és el cas de l'ascensió al Besiberri que després d'un intent frustrat l'any passat, decidim d'aprofitar aquests dies per assolir-lo.

La Regió dels Besiberris situada a la comarca del Pallars Jussà, en el límit de Catalunya amb l'Aragó, té l'atractiu de les altes valls pirinenques amb un gran nombre de llacs, cosa que fa que el paisatge creï una imatge d'una fina melangia. Més avall uns fantàstics salts d'aigua amb formes molt capritxoses embelleixen més l'encís del paisatge.

El massís dels Besiberris està compost per tres cimalls units tots ells per unes crestes que fan amb els seus passos delicats les delícies dels alpinistes. Aquests tres cims són: El Besiberri Nord, de 3.014 metres; el Sud, de 3.030 metres, i el Coma-loformo, amb els seus 3.003 metres, que és l'últim esperó d'aquesta alta carena. I fou el Besiberri Sud motiu pel qual una colla de companys intentéssim la seva ascensió.

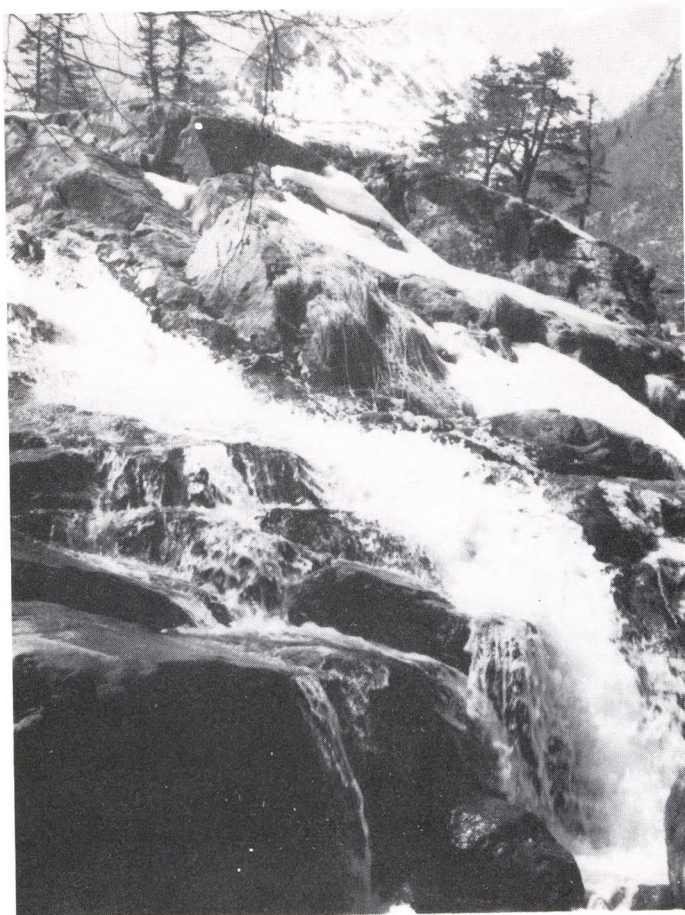
El dia sis d'abril ens llevem a les quatre del matí i encara que dona una mica de recança sortir de la tenda degut al fred que fa, pensem que hem d'aprofitar bé el dia, perquè l'ascensió serà llarga i la duresa de la fred no hi mancarà. En abandonar el campament encara és ben fosc. El camí que fem de nit encara que sigui molt fressat és una mica confós cosa que fa que anem amb precaució per tal de no perdre l'itinerari i hem de tenir en compte que no coneixem pas massa bé aquesta regió.

Una vegada deixat el bosc arribem al llac de Besiberri que aquest temps les seves aigües estan completament glaçades. Aprofitem una curta parada per a contemplar el color rogent de les muntanyes que reflexen els primers raigs de l'alba. Ara és quan de debó comença la veritable ascensió, ja que després d'haver passat un petit estanyet ens calçem els grampons degut a la duresa de la neu i a la forta inclinació del pendent. Un cop superada aquesta llarga pujada trobem un lloc arrecerat del vent on podrem reposar una estona, en el transcurs del descans ens trobem amb l'aigua de les cantimplors glaçada; això prova la baixa temperatura que ens trobem.

Tot continuant l'ascensió, ara per un terreny no tan inclinat que ens portarà fins a la capçalera de la vall on a la dreta tenim un fort canal per a superar que ens portarà fins el Coll d'Avellaners; tan punt sortim del canal, el vent ens reb amb excessiva duresa, fins el punt de què hem de prendre precaucions amb la corda. Després d'un moment d'indecisió envers l'itinerari, començem la darre-ra part d'aquesta ascensió per un terreny mixt de roca i glaç pel qual hem de prendre algunes precaucions, però a mesura que anem pujant veiem la nostra fita més aprop; ara només ens caldrà un últim esforç per aconseguir el pic. Una vegada al cim el fort vent ens obliga a davallar ràpidament a un lloc més protegit; ens felicitem puix que per dos dels nostres companys en Domenech Brugé i en Joan Aymerich, han aconseguit el seu primer pic de més de 3.000 metres. Tots ens fem palesa de la seva alegria, com també ens vé a la memòria el goig del nostre primer tres mil.

Mes tard comença el retorn fins el campament però el cansament de la jornada no es fa notar perquè sembla que l'alegria d'haver assolit el cim ho compensa.

MIQUEL ÀNGEL CROS

“MONOLOGO” PER *FIDEL RINCON

— ¿Dónde está la llave matarile-rile-rile? Esta es la pregunta que ha dirigido el Patronato a la Junta de la Asociación relativa al local del C.F. Pla de l'Horta. Pues si nos quitan ese local no sé cómo se cambiarán los futbolistas. ¡Cómo se nota que no hay elecciones a la vista!

* * *

— ¡Oiga! ¿Y la fuente?

— ¡La fuente, bien! ¡Gracias!

Y miro hacia otro lado silbando. Los hay con la cara de cemento armado.

* * *

— ¿Conocen lo de las papeleras? Vinieron, las pusieron y se cayeron. ¡Ah! y nada de culpar a los niños. Se cayeron solas. Y es que hay dos formas de hacer las cosas: bien y como las hace el Ayuntamiento. Claro que algo se ha logrado porque los otros ni las hacían.

* * *

— A la chita callando avanza la Federación de Asociaciones de Vecinos de Sarría. Seguro que más de uno arrugará el entrecejo cuando sepa esta noticia, porque “lo que Madrid ha desunido, que no lo una nadie”. Y es que esa Federación tiene resonancias de drama clásico.

— ...

— ¡Fuenteovejuna, señor!

— ¿Y quién es Fuenteovejuna?

— ¡Todos a una!

* * *

— Días atrás vino un técnico municipal a tomar medidas para el cercado de la guardería, las casetas del campo de fútbol y el muro que defiende al terraplén de la lluvia. A ver si se ven pronto las obras. Aunque si se cumple la copla popular va para rato porque...

Hay obras de caridad,
hay obras de sentimiento,
pero las que duran más
son las del Ayuntamiento

* * *

— Se ha hecho la fiesta del quinto aniversario de la Asociación, se proyecta la verbena de San Juan y ya se rumorea sobre la “Festa Major”. No todo va ser votar, ni reivindicar, ni conformarse, ni esperar, ni aguantar, ni volver a votar...

* * *

— Se va creando una impunidad para patear el césped que acabará por hacerlo desaparecer. Y no sólo. son los niños y los perros. La verdad es que fuimos los mayores los que rompimos el respecto. Ya sería triste tener que vallarlo de nuevo. Con lo fácil que sería andar unos pasos más y tener unos quilos de menos.

* * *

— Vemos con agrado que se leen nuestras peticiones y se rebaten nuestros errores. ¿Se hará caso de nuestras reivindicaciones?

* * *

— Parece ser que sí a tenor de las explicaciones del Consell y de la visita que un técnico municipal giró al Pla de l'Horta. Claro que contra el vicio de prometer hay la virtud de no creer.

* * *

— Y no es que se desconfíe de las personas, pero es tan complicada la gestión municipal: la decisión política, la opinión de los tecnócratas y la labor de la Brigada. ¡Ah! Y sin contar los poderes fácticos locales: simpáticas, recomendaciones y favores a agradecer. Dicen que están en fase de extinción, pero aún cuentan.

* * *

PLA DE L'HORTA

LA HISTÒRIA D'EN "FÚRIA"

Us podeu pensar que és perdre el temps escriure o bé llegir alguna cosa sobre un gos i que hi ha altres coses més importants que mereixen la nostra atenció, però jo insisteixo. Llegim en els mitjans de comunicació sense protestar ni dir ni piu, coses molt menys importants, i escoltem persones que manifesten amb tota llibertat el seu parer sobre coses ben poc transcendents. Evidentment reconec que hi ha diferències anatòmiques entre en Fúria i d'altres; i que en el caràcter i comportament estan totalment diferenciats, doncs mentre el ser joguiner, entremaliat i molt amic dels nanos són virtuts d'en Fúria, la senyera dels altres és la ràbia i la mala llet.

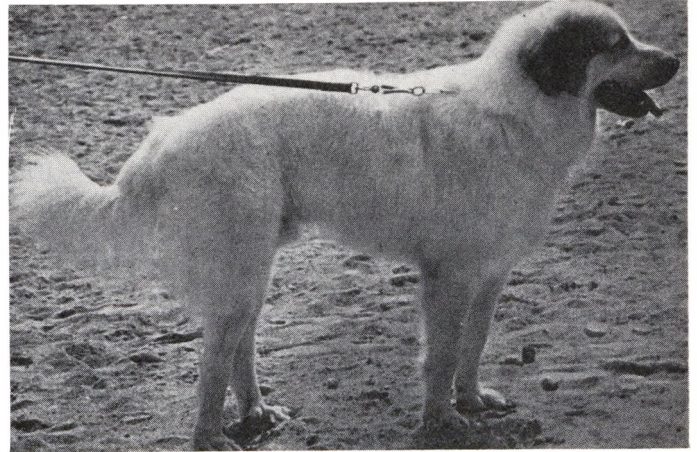
No us penseu pas que exagero. Els hauríeu d'haver vist dies enrera al principal escenari ciutadà com lladaven; n'hi havia una bona colla. El tip de bordar que van fer: "Movimiento, Principios Fundamentales..." Les coses que vàrem sentir! Són residus gairebé prehistòrics d'aquelles bordades que feien tremolar el nostre país. Ara recordant-ho ens adonem que la raça ha degenerat. Conserven algunes característiques que els identifiquen i sobretot la mala intenció que arrosseguen.

En Fúria és diferent. Nasqué a prop d'una claveguera del carrer Sant Ferriol. La seva mare havia estat abandonada miserablement pels voltants del nostre barri quan estava prenyada. En Fúria i el seu germà eren com dues boles de cotó que jugaven pel Pla de l'Horta guardats per sa mare amb molt zel. La llibertat en la qual es desenvolupà va anar configurant en l'animal un caràcter especial, intel·ligent amb un elevat instint de conservació. La llibertat d'en Fúria provocava malgrat tot algunes molèsties al barri: bosses de deixalles esparracades, perill pels vehicles, etc...

En Fúria ja és gran, ja és adult. Ja és ben lluny aquell dia trist en el qual es quedà orfe. Aparegué pel nostre barri l'agafa-gossos i se l'endugué d'un cop de llaç. La gossa i el gosset no hi van posar dificultats; però, amics, les peripècies per agafar en Fúria haurien estat dignes d'un guió de televisió. Dos homes "d'Harrelson" a l'espanyola corregueren darrera l'animal tot el matí desplegant tota mena d'estratègia en una operació quasi militar. El gos demostrava allò que havia après entre els nanos, s'escapolia dels dos agents i en un oblit d'aquest fugí com un llamp i es refugià a l'amagatall on sa mare el va parir. Desesperats per llur fracàs li dispararen uns quants trets encara que no el tocaren perquè en Fúria era ben amagat. Sorpresos, irritats i decebuts davant l'astúcia d'en Fúria, els estratègics se n'anaren jurant odi etern vers l'animal. Tornaren però encara dues o tres vegades més, però hagueren d'abandonar l'intent per impossible ja que en Fúria al veure'ls els burlava.

És ben cert que els gossos busquen menjar i reven-ten algunes bosses, però si us plau, no els donem tota la culpa. On s'ha vist que els escombriaires passen entre 7 i 8 del matí, provocant així que les bosses s'exposin tota la nit a les destrosses de qualsevol animal?

També es pot parlar que els camions, pel seu mal funcionament, semblen deixalles el mig dels carrers. I és curiós que haguem d'agrair a Fúria, sí, perquè ell passejant va recollint tot allò que pot aprofitar. I així gratuïtament neteja.

Ah! I si hem de parlar de vigilància el nostre gos és l'únic que fa aquest servei de dia i de nit, permanentment. És ben possible que si un lladregot s'acostés a visitar-nos i veiés el gos que s'espantés i fugís. És l'única esperança que tenim, perquè l'oblit de l'Ajuntament envers nosaltres és quasi total.

Penso en el nen del Mondleg estranyat de veure un home vestit d'uniforme, i que tot ingenu va pensar que podia ésser un municipal. Infants! Infants! Convençut estic que el va errar. És molt difícil distingir-los perquè raríssimes vegades en les quals han aparegut, ho fan d'una manera tan ràpida que tornen a sortir del barri en pocs segons.

Recordo com una data important el dia que els vaig veure passar pel Pla de l'Horta. Important per la poca possibilitat que es torni a repetir. Era mitja tarda, quan tot és tranquil. Els nens al col·legi, les dones fent les feines de casa, les botigues encara tancades, els homes treballant. L'hora que no cal que passin, molt ben asseguts en el cotxe que tots mantenim i pagem perquè es puguin passejar. En qüestió de segons van desaparèixer. I ben clar ha de quedar que si els vaig reconèixer és perquè tot sovint haig d'anar a Girona, i allà sí que els notes. Pares el cotxe per qualsevol fotesa farmàcia, ferreteria, correus, etc. i sortint ja te l'han deixada. Pensant en el nen del monòleg arribo a la conclusió que allò que va veure fou potser algun mariner.

Podríem parlar d'en Fúria molta estona, pros i contres. El meu balanç personal seria favorable al gos. He considerat les petites molèsties que ens provoca motivades pel mal funcionament d'alguns serveis i les he confrontades al fet de tenir un gos que dintre les seves possibilitats ens neteja els carrers, vigila de nit i de dia, patrulla i corre darrera les rates i és amic dels nostres nanos. Jo l'he vist pujar les tardes a esperar la sortida de col·legi i baixar amb ells content, jugant, esperant que els nens tirin coses per poguer-se lluir trobant-les.

Hem de reafirmar el que sempre s'ha dit: és el millor amic de l'home. En aquest cas, en Fúria és el millor amic del Pla de l'Horta.

ROBERT CREIXANS

ENTREVISTA A : JOSE LAFUENTE

QUINTO ANIVERSARIO DE LA ASOCIACION DE VECINOS - JOSE LAFUENTE SU PRIMER PRESIDENTE ENJUICIA ESTOS CINCO AÑOS

La Asociación de Vecinos acaba de cumplir cinco años de vida reventemente y para conmemorar tal efemérides se ha celebrado una fiesta, pero creemos apropiado, además del festejo traer hasta las páginas de POBLE la voz de una persona que fué su primer Presidente por espacio de cuatro años. Se trata de José Lafuente, ejemplo de coherencia en estos tiempos en los que el chaqueteo está a la orden del día y siempre comprometido por la lucha en pro de la dignidad en sus ámbitos de vida y trabajo.

— **¿A qué necesidades materiales respondió la creación de la Asociación de Vecinos?**

— Fundamentalmente a responsabilidades incumplidas por parte del Ayuntamiento y la Inmobiliaria (accesos, asfalto, zonas de recreo, iluminación...)

En este recuerdo del tiempo pasado José Lafuente evoca el apoyo de los vecinos que en los momentos decisivos no ha faltado, tanto en respaldar moralmente como en prestaciones económicas cuando éstas hicieron falta. Vecinos con los que siempre se ha contado en Asambleas y recogida de firmas. Y a título anecdótico recuerda la primera gestión llevada a cabo que fué impedir la subida del tipo de interés de las hipotecas de las casas.

También cita los pasos burocráticos para legalizar la Asociación. Se redactaron varias veces los Estatutos en el Gobierno Civil y se acabó con un modelo que denotaba un enquistamiento político poco común.

— **A parte de los logros materiales y culturales ¿qué otra cosa ha hecho la Asociación por el barrio?**

— **Ha creado una conciencia colectiva.** Hay vecinos que sin ser socios hablan de "nuestra Asociación". Y eso es positivo. Otro problema distinto es el de conseguir que se hagan socios, pero eso depende más de una superación de los individualismos al que no es ajeno el considerar la casa como un lugar para dormir y comer sólo, circunstancia que frena la actitud solidaria de las personas.

Sale en la conversación el tema de la condición femenina. Y recuerda que en la vocalía recreativa y cultural hubo hasta diez mujeres trabajando con ilusión. Pero no ha habido continuidad; y es que el machismo que ha engendrado la situación histórica pasada pesa mucho todavía, e incluso se siguió incidiendo en él a través de la educación que damos a nuestros hijos y a las actitudes que tenemos con nuestras mujeres.

— **¿Qué obstáculos se oponen realmente en barrios como el nuestro para que la mujer asuma papeles de iniciativa social y cultural o que simplemente acuda a los actos que se programan?**

— Hay problemas de costumbre, problemas económicos que hacen que la mujer trabaje, pero por pura necesidad material y no en plan de realización personal; y problemas de formación, como antes señalaba.

La conversación cambia de rumbo y abordamos el tema del sentido y objetivo de las Asociaciones.

— **¿Les ves un papel político a la Asociación de Vecinos?**

— Según el diccionario la política es el "arte de gobernar". Y en nuestro país, primero gobiernan y sólo algunos adquieren luego el "arte". Por otra parte este "arte" no quieren compartirlo y se lo van transmitiendo dentro de unas esferas muy ligadas al capital. Todos los demás, incluidas las Asociaciones, son comparsas. Por otra parte ¿qué política hacer? Yo no creo en una política reformista, a medias. Se hace política a favor o en contra nada más.

— *Se extiende en consideraciones de esta última idea y acaba añadiendo que sí le ve un papel representativo a la Asociación porque ha procurado siempre atender a las llamadas de la mayoría. Aborda después el tema del reconocimiento explícito de las Asociaciones en la Constitución señalando que lo importante no está en eso, sino en un reconocimiento de hecho que las apoye y no las reprima. Las Asociaciones, continuó diciendo, tienen a nivel humano y de clase un papel reivindicativo claro.*

— **En el funcionamiento de una Asociación de Vecinos eres partidario de una actuación con objetivos a corto plazo o con metas aparentemente utópicas, pero que muevan a la gente por una gran causa.**

— Evidentemente la gente se mueve por problemas palpables inmediatos. Y en ese campo tiene que trabajar una Asociación, aunque en ocasiones los problemas tienen una profunda raíz y alcance. Entonces hay que plantearlos en toda su amplitud y las soluciones no sólo están en una gestión inmediata sino a largo plazo también.

— **¿Sistema presidencialista de gestión responsable o sistema asambleario en la toma de decisiones?**

— La responsabilidad ha de estar en todos los asociados, y si algún día llegamos a un grado máximo de responsabilidad colectiva, los sistemas presidencialistas no tendrán razón de ser. De todas formas el trabajo de las Juntas ha de ser más formativo y concienciador que hasta ahora.

Obviamente tocamos el futuro de las Asociaciones en los marcos del Estatuto y la Constitución y José Lafuente comentó que, dadas las omisiones de ambos códigos las necesidades y aspiraciones de la clase obrera, había una labor reivindicativa inmediata en materia de seguri-

dad, enseñanza etc. frente a los Ayuntamientos y otros organismos públicos. Y pone de ejemplo la Guardería del Pla de l'Horta. Esta obra social de capital importancia obligó a la Asociación a erigirse en productora de un servicio ante la evasiva del Ayuntamiento, desvirtuando incluso el sentido de la Asociación que debe ser entidad gestiona y reivindicativa principalmente.

— **¿Són oídas las Asociaciones ante los organismos públicos y ante el Patronato de Viviendas?**

— En general sí, aunque sólo hacen eso: escuchar. Con el Patronato hubo al principio un problema de credibilidad porque funcionaban las Comunidades de Vecinos por Escalera como representantes.

— **¿Crees que el Consell y Las Asociaciones de Vecinos han encontrado su verdadero lugar de actuación en Sarriá?**

— No lo han encontrado aún, pero lo tienen siempre que el Consell fuera verdadero órgano de descentralización y no un freno burocrático.

— **¿Cómo podría potenciarse el Consell?**

— Adjudicándole una representatividad real que no posee. No importa que su composición responda a una correlación de fuerzas a nivel de toda Girona. Ha de partirse de la realidad que es Sarriá.

Llegados a este punto sale a colación el dilema de si municipio propio o Consell y José Lafuente se decanta por un municipio independiente, aunque con servicios mancomunados.

— **¿Consideras suficiente el papel de las Asociaciones en el Consell?**

— Obviamente no. Sólo tiene voz sin voto. Esto podría bastar si la composición del Consell fuera realmente representativa. En la actual estructura parece interesar más una visión muy politizada de los problemas.

— **¿Ocupas actualmente algún cargo dentro de la Asociación?**

— Dentro de la Junta no, pero soy delegado en la Comisión de Urbanismo del Consell.

— **¿Volverías a ser Presidente?**

— No es que tenga razones especiales para no serlo, pero creo que interesa que la gente se comprometa y que se vayan renovando las Juntas.

Acabamos hablando de esa Federación de Asociaciones de Sarriá, en la que él ve un ente ideal para crear ese espíritu unitario de pueblo que tanto hace falta. Y seguimos con la escuela de adultos, el deporte en el barrio, la Guardería....

ASSOCIACIÓ PARES D'ALUMNES

Col·legi Ntra. Sra. de Montserrat

SI APARTAS LAS PIEDRAS DEL CAMINO DE TU HIJO, ACABARA DANDOSE DE CABEZA CONTRA EL MURO'!

(R. Kennedy)

El desarrollo material de la sociedad nos hace ver que el bien se halla en el logro de los más sofisticados adelantos técnicos, en la posesión de las más variadas máquinas y herramientas, en el disfrute del espectáculo, goce o diversión que crean los nuevos tiempos. Y no es ilícito este deseo, pero no nos engañemos, con ello sólo alcanzamos bienestar, no el bien.

Cuántas veces ponemos al alcance de nuestros hijos los elementos de ese bienestar a través de los regalos caros que llenan nuestra vanidad o espantan nuestras frustraciones. Nosotros no tuvimos esto o aquello, nosotros no fuimos aquí o allá, nosotros... Pero ¿y él? ¿Acaso él no cuenta? ¿Qué estamos haciendo con él? Si, con nuestro hijo! Esa vida sin obstáculos que le estamos sirviendo en bandeja y porque sí ¿lo está realmente preparando para la vida? ¿Justificarlo siempre ante el colegio a los amigos es ayudarlo? ¿Sufrir por él ante el agua excesivamente fría o caliente, ante los esfuerzos físicos del deporte, ante la comida que se juzgamala del colegio y la compensamos halagando el gusto, pero no el estómago, ante las notas malas de las que siempre el profesor de la escuela son culpables, ante los fracasos a los que respondemos con la protección y no con el ánimo de que lo vuelva a intentar. Cuántas veces se origina en una casa la pequeña tragedia del vaso que rompe la niña pequeña queriendo ayudar a su madre a poner la mesa. ¿Cuál es la respuesta? De sobra lo sabemos: o el grito de censura o el miedo por los vidrios rotos, o el azote. Y después ¿qué? ¡Ah! Es que se hará daño. Cuando lo que teníamos que hacer es darle otro vaso para que se sienta útil y se realice.

Pero el tiempo es juez inexorable de nuestra conducta y de nuestra obra con los hijos. La vida suspende a veces más duramente que un profesor. Y ya no estaremos allí para protegerlo. No se trata de erizar innecesariamente el camino de formación, ni de castigar por sistema, ni de abandonarlos a su suerte. Hay de darles medios y criterios, empujarlos y apartarse cuando convenga.

La buena o mala formación no es querer más o menos a los hijos. Todos queremos a nuestros hijos. Y es en nombre de ese cariño que actuamos con paternalismo e intransigencia. Debemos escoger entre estas formas para el trato con ellos, pero sin olvidar que hay que dejarles SER. Un padre triunfador puede hacerle mucho daño a su hijo si le exige que sea su imagen y semejanza: tanto daño al menos como el desprocurado o el protector.

¡Cuánto trabajo cuesta desaparecer! Y sin embargo es necesario. Esa madre solícita con el hijo adolescente, creyéndole un niño aún; ese padre que se hace sustituir por dinero abundante y descontrolado para la diversión del hijo, o por una moto, o por un viaje. Detrás de todo eso está la vida de los adultos en la que se debe fraguar el destino de cada niño en su momento, y en la que será más útil la "caña" para pescar que el "pez" que nos daban a menudo nuestros padres.

FIDEL RINCON

REGANVIS GIRONA
SUBMINISTRES EN GENERAL PER A L'AUTOMÒBIL *

Ronda Ferran Puig 23
Telfs. 20 44 69 - 2 línies
21 34 00 - 21 34 04
GIRONA

“Diada d’homenatge a la vellesa”

Com ja des d’aquestes mateixes planes havíem comentat, el proper diumenge, 11 de maig, es portarà a terme per primera vegada en el nostre barri del Pont Major una diada dedicada a les persones més grans, a aquests benivolguts avis i àvies que després d’haver-ho donat tot al llarg de la seva vida, sense reservar esforços ni sacrificis, gaudeixen d’un més que merescut descans, malgrat que moltes vegades no sigui del tot plaent, per culpa del mal del “si no fós...”

Les activitats que es faran seran aquestes:

- A les 9’30, cercavila pels carrers del Pont Major, cap als Salesians. Desfilada del GRUP MAJORETTES.
- A les 10’30, missa a l’església dels Salesians, participant-hi “Els Xics” amb cançons.
- A les 11’30, Actuació de l’esbart dansaire “Grup de Danses de Girona”
- A les 12’30, Al teatre dels Salesians, recital a càrrec del grup coral “Els Xics”, de Sarrià de Dalt.
- A les 14 Dinar de germanor i parlaments d’homenatge als vells.
- A les 5 Al teatre dels Salesians representació de l’obra “En Titella esta malalt” de Lluís Milla, pel grup de teatre de les GG. Dominiques.
- A les 7 Actuació del grup de folk “Formes” de Girona, amb un estol de les seves cançons. A l’acabar, cloenda de la diada, i... fins l’any que vé.

Hi haurà un autobús que portarà a les persones que no disposin de mitjans, i no puguin anar-hi a peu, des del Pont Major als Salesians.

També es comptarà amb servei de bar

Pel dinar, hom ja s’ha apuntat als llocs habituals.

No cal dir que us hi esperem a tots. Els nostres vells es mereixen no sols una diada d’homenatge, sinó que també la nostra atenció i estima al llarg dels restants dies de l’any; encara que algunes vegades es posen tossuts en coses seves, i ens deixin anar de tan en tan un “això, al meu temps no passava...”

La participació de tots els veïns, i llur assistència als marxa, és l’argument més fort per a continuar posant en marxa altres iniciatives, en bé de tot el barri del Pont Major.

Hem de deixar constància de la bona disposició i facilitats donades pels Salesians, en la persona del padre Jesus, sense quina col·laboració no hagués estat possible organitzar la diada als Salesians.

A V P M

* La tercera edad *

Sentado en una ruda banquetta de madera, ya cerca del fuego para protegerse del frío. Lleno de recuerdos enciende su pipa y así se siente feliz.

Nosotros pensamos que cuando uno es mayor, no sirve para nada. No es así, porque su compañía es insustituible.

Ellos no son diferentes a los jóvenes, sino que son ya mayores y cansados de trabajar, cuidar y alimentar a sus hijos, a sus nietos. Los jóvenes piensan que son un estorbo; otros piensan que son como niños que hay que cuidar. Algunos se cuidan sin ayuda de sus hijos; otros sí se van con sus hijos, porque después de toda su vida, se sienten solos y viejos.

Si no tienen más remedio, unos se van al asilo. A veces, los jóvenes de mal corazón los abandonamos en ese agujero, hasta que se mueran. Después de nos han cuidado, y han trabajado con todas sus fuerzas, para que no nos falte nada, se lo agradecemos quitándonoslos de encima, dejándolos en un establecimiento de beneficencia. Que ingratos somos, después de tantos favores y desvelos que han tenido con nosotros!

Son débiles los mayores: hacen lo que sus hijos les mandan, a veces gritándoles.

Cuando los meten en el asilo, se sienten como si les dieran un tiro, y en cambio sus hijos se alegran de quitarse lo que consideran un estorbo.

Cualquiera diría que lo que piden las personas mayores es imposible de dárselo. Sólo necesitan un poco de cariño, y estar al lado de sus nietos e hijos. Con ello, es posible que encuentren la felicidad que han estado buscando toda su vida, de mayores.

Tan difícil es darles algo tan sencillo?

DOLORS RODRIGUEZ, 8.º E.G.B.

El Pont de l'Aigua

Les proves fetes al Pont de l'Aigua, del Pont Major, per comprovar la seva resistència han conclòs ja fa unes quantes setmanes, i els resultats obtinguts són públics i definitius. Acabades les perforacions, s'ha sabut que el pont es manté encara fort. De tota manera, les substàncies que porten les aigües del Ter a la sortida de la Fàbrica Torras Hostench, constitueixen una seriosa matèria corrossiva, que de no arranjar-se el portaria a un progressiu desgastament, i faria perillosa la seva utilització.

Afirm l'enginyer en cap de la Delegació d'Obres Públiques de Girona que "les cimentacions, després de l'estudi fet, es troben en bon estat, segons s'ha comprovat, per bé que en el moment actual, a simple vista es podia observar ja un problema estètic, com ho és el desgast de les columnes, a causa de l'aigua, agressiva en substàncies àcides, que porta el riu".

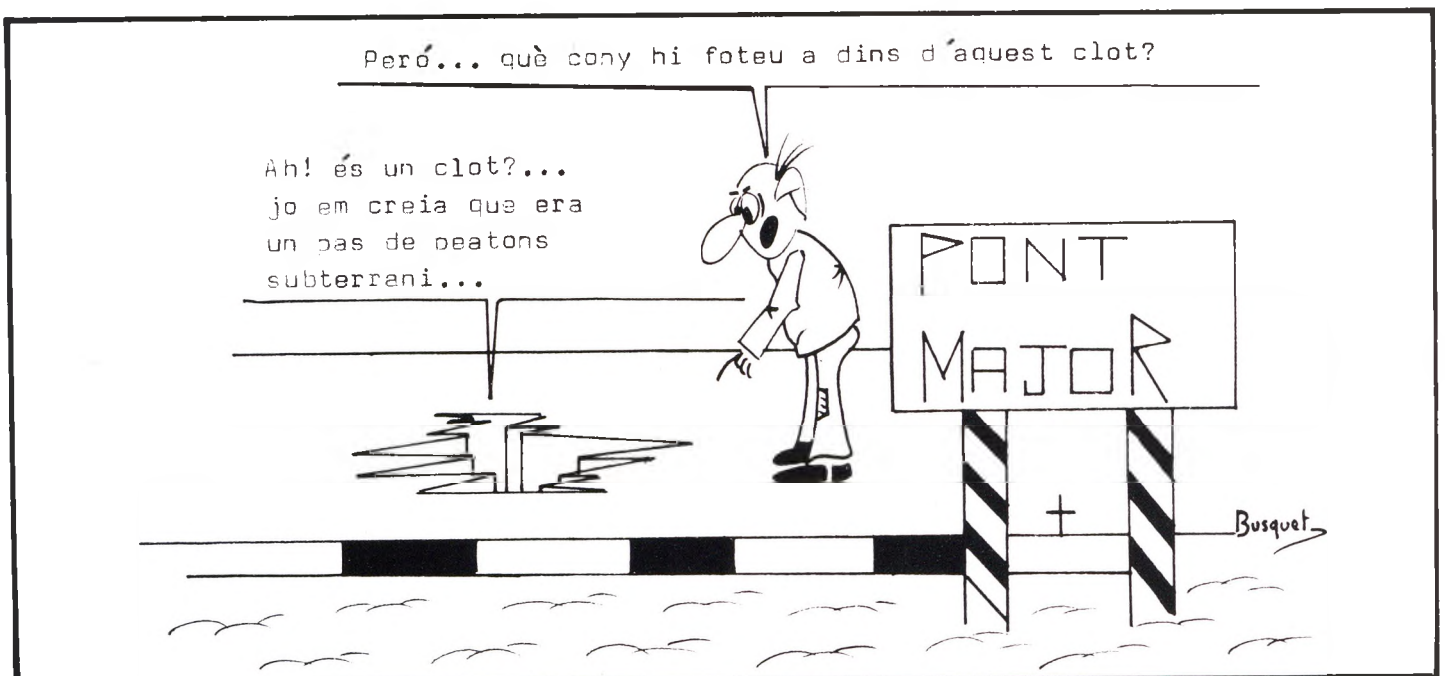
Aquest desgast farà que en data propera Obres Públiques hagi de plantejar-se la construcció d'un reforç de les bases malmeses del pont, que són cinc en total. "De totes maneres, —diu l'enginyer en cap—, aquest reforç no és urgent, ja que en les actuals circumstàncies el pont encara podria resistir uns cinc o sis anys sense que passés res". Sembla, doncs, que aquestes obres de reforçament de les bases dels pilars, tardaran a fer-se. Per altra banda, cal remarcar que els pilars es troben en perfecte estat de conservació.

L'enginyer en cap d'Obres Públiques manifesta que no hi havia el més mínim motiu de temença en quant a la resistència i conservació del pont, i afegí que les deficiències observades només tenien importància, per ara, pel que fa a l'aspecte estètic.

(Transcrit del Punt Diari, del 26-3-80)

CAFETERIA
PONT MAJOR
<i>ESPECIALITATS EN PEIX</i>
C/ Pont Major, 106 GIRONA

Curset de sardanes

Com ja es va fer durant l'any passat, continua al nostre barri el curset d'ensenyament de sardanes per a la mainada.

Pel que fa a l'afluència, sempre oscil·lant, ha estat nombrosa, essent molts els vailets que tenen ganes d'aprendre a ballar sardanes, a diferència de l'altre curs, en que eren moltes més les nenes que els nens. Ara, almenys, poden aparellar-se correctament a la rotllana.

Ara les coses roden més bé, fins el punt de què el passat dia 20 d'abril, els petits que han estat assistint al curset al llarg de l'any, han anat a una trobada sardanista, que es celebrà a la Rambla de Girona, tot demostrant el que han après. Potser encara és poc, però resulta que només una hora setmanal és certament poc. Malgrat tot, l'afició d'aquests futurs sardanistes que ara comencen a puntejar, ens fa seguir endavant, i podem assegurar que, igual que a la Rambla, per a la Festa Major es farà molt bon paper.

No cal dir que ens agradaria ser més dels que som, i que cada dissabte ens trobéssim una colla més nombrosa, per a formar així un bon grup sardanístic.

De moment, no pensem pas en fer una colla per a concursar. El que volem és que refili la tenora a les nostres contrades, amb audicions periòdiques de sardanes i que de tan en tan, algun diumenge a migdia poguem alçar els braços i ballar tots junts, sobre tot els nostres petits, que són els que han de continuar la tradició de

ballar sardanes que ens han deixat els nostres avis i que de cap manera hem de deixar perdre.

Apa, vailets i noies! Encara hi sou a temps, per a apuntar-vos al curset de sardanes. Podeu fer-ho els dissabtes, a les set de la tarda, a les Escoles Velles del Pont Major. Us esperem! Quants més serem més bé ballarem!

CARME GRAU

perruqueria

ANGELA

àngela blàzquez i boya

plaça tomàs borau, n.º 4 baixos - telèfon 21 84 08

pont major - girona

PFSCADOS **PR** DEL RIO

- CONGELATS
- PRE-CUINATS

PROPERA OBERTURA A SARRIÀ DE TER
Plaça de l'Obra (Església), s/n.

Pont Major, 136 - Telèfon 21 37 05

PONT MAJOR GIRONA

CONTRAPUNTS

La Devesa del Pont.— L'extensió immensa de terreny que es pot veure a la fotografia, zona verda —privada— del sector, va ser plantada totalment d'arbres per un conegut industrial de la fusta. Amb el temps la plantació esdevindrà una segona devesa de Girona, però amb molts més arbres, més joves i forts.

Ja des d'ara i per a quan arribi el moment, demanem que se'ns deixi utilitzar com a parc, reivindicant també un paradís retrobat. L'únic inconvenient seria que aquest paradís, per bé que compliria amb la bíblica condició d'estar entre dos rius, tindria molt a prop les calderes i el fum de la fàbrica Torras.

... I la Bíblia no diu que l'infern sigui tan a prop!

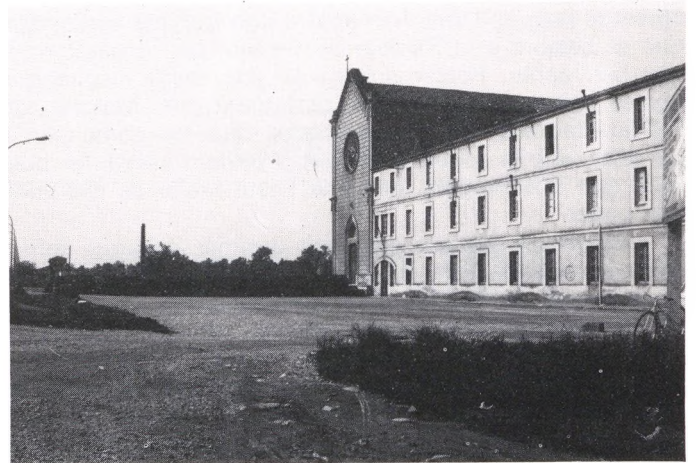

Festa Major.— Queden només dos mesos per a preparar-la, doncs d'aquí a quatre dies ja serem a la primera setmana de juliol. Tothom que hi vulgui col·laborar, econòmicament o de manera personal, poden posar-se en contacte amb membres de l'Associació de Veïns, trucant als telèfons 20 72 32 (Zacaries), 20 73 48 (Carme) i el 21 38 74 (Josep M.^a), per a posar-se d'acord i suggerir també com podria millorar-se la festa aquest any.

Agraïment.— Des d'aquestes planes volem fer públic el nostre agraïment envers els propietaris dels arbres quines branques molestaven als vianants, perquè, lluny d'agafar-s'ho malament, han podat els arbres, tallant les branques sobreres, millorant inclús l'estètica del conjunt, i tenint alhora més espai per a aparcament dels cotxes.

Plaça dels Salessians.— Cansat de què cap organisme ni entitat es volgués fer càrrec de l'arranjament de l'explanada existent al davant dels Salessians, n'ha tingut cura de fer-ho l'emprenedor Pare Don Jesús, a qui

potser mai li serà degudament agraït el seu treball i esforç per al barri del Pont Major, portant a terme una incansable tasca pastoral, massa vegades sense l'ajuda ni el suport de qui tenia obligació de donar-los-hi.

Pisos verds.— Fa molt de temps que Ecisa va començar a construir, i Efinsa a vendre, els pisos verds que hi ha al costat dels Salessians. Des de llavors, l'entrada per a adquirir un pis s'ha triplicat. També fa mesos que la barraca que van fer dintre la zona verda, no és utilitzada ni per a oficina d'informació, ni com a pis de mostra, ja que n'han fet quasi dos cents, i n'hi ha un altre de preparat per a aquest fi, en un dels blocs posteriors. Agraïriem a l'empresa constructora que com més aviat millor enderroqués la barraca i deixés acabada la zona verda de cap a cap.

Claveguera.— A mig camí d'anar cap el camp de futbol, per allà on deu estar enterrada la font del cargol, hom hi troba un petit però pudent rec, que eixint d'una claveguera trencada o obstruïda, dificulta el pas i molesta el nas. Segons sembla, ja fa mesos que està així i tenint en compte de què aviat estarem a l'estiu, i el sol apretarà fort i augmentarà la pudor, demanaríem al responsable que ho solucionés, canalitzant degudament les aigües negres fins el riu.

Comentari handbol cadets

Aquesta fase era molt anhelada i esperada per part dels afeccionats de Sarrià, perquè podrien comparar en quin estat es troba l'equip jove, la "cantera" del Sarrià; com va evolucionant el joc i la tècnica.

... Bé, això i molt més ho varem poder veure.

M'imagino que hi havia molt poca gent que esperava que nanos que totjust es van fer, que totjust comencen a entrar en el món de l'handbol, fossin capaços de jugar de la manera que ho varen fer. Veritablement, tots els que ens trobàvem al Pavelló, varem sortir molt satisfets, al comprovar que tant l'estat físic com tècnic dels nanos arribava a un nivell molt alt. L'handbol va progressant, això ningú ens ho pot negar, però perquè es puguí donar, cal que es cuidi des de la base, d'altra banda tot el que guanyes en tres dies ho perds durant l'any.

Passant a fer un breu repàs de la Fase, cal dir que la igualtat va ésser la tònica general del Campionat —només cal veure els resultats i la classificació final—. Crec, sincerament, que qualsevol dels tres primers classificats podia haver quedat campió.

A l'hora de determinar la classificació, hi veig un factor que el considero clau: el de l'ordre dels partits.

Sense desmerèixer la victòria del Corazonistas de Saragossa, crec que varen ser els més beneficiats en el sorteig puix que els partits forts els tenien al primer i tercer dia, mentre que al 2.º dia els hi va correspondre un partit molt tranquil i sense gaires problemes. Els hi fou possible la recuperació, per així poder jugar l'últim dia a "tope", on s'hauria de decidir el campionat.

Pel contrari, tant al Sarrià com al Gavà, el calendari els hi va ésser totalment desfavorable.

Pel que fa al nostre equip, els dos primers dies varen ser els forts, perquè s'enfrontaren primer als Corazonistas i després al Gavà. En aquest últim partit l'esgotament físic es va notar molt. Els de Gavà es varen trobar amb el mateix problema, encara que els dies forts fossin el 2.º i el 3.º.

La gent, com ja he dit abans, va quedar molt satisfeta i va disfrutar de veritat; els comentaris generals a la grada eren: "Disfrutes més en aquests partits que en els dels grans". De la gent, també cal dir que varen respondre molt bé, assistint amb gran quantitat al Pavelló. Gent que va saber aplaudir les jugades i els gols de tots els equips, cosa que diu molt en favor seu.

En definitiva, èxit total a nivell de joc, com a nivell d'assistència de públic, com a nivell organitzatiu.

Al seguir l'equip cadet del Sarrià a la Fase Sector i a La Copa Provincial, m'he fet aquesta reflexió, i com jo molta altra gent: Com és que hi ha tanta diferència entre el Sarrià del Sector i el Sarrià de la Lliga? La resposta és molt fàcil, i contesto la qüestió amb una altra pregunta: Quin és l'intent en promocionar l'handbol des de la base?

Com ja hem pogut comprovar sobradament, el nivell d'handbol a les comarques de Girona és molt baix, i és molt difícil aconseguir quelcom positiu quan es surt de Girona per a disputar un Campionat d'Espanya. La quantitat d'equips participants a la Lliga Gironina és la mínima; on podem anar així? Què fa la Federació Provincial per a promocionar l'handbol arreu de les comarques gironines?

Crec que seria molt positiu que ens ho anéssim plantejant tots plegats i comencéssim a treballar seriosament. De no ésser així, l'handbol està condemnat a estancar-se i a mantenir-se en un nivell molt baix.

Com hem pogut comprovar en aquesta Fase, de matèria prima n'hi ha, però cal anar-la treballant, tant a nivell de Club com a nivell Federatiu. Treball que s'ha d'anar fent i potenciant a l'handbol base, a les categories petites; després hi podran haver aspiracions de pujar a la màxima Divisió.

Aquest treball el caldria anar fent amb gent preparada, tant tècnicament com psicològicament, però perquè hi hagi aquesta gent, cal que es facin els cursos adequats a nivell provincial. Aquesta tasca s'hauria d'anar fent molt seriosament i no com s'ha anat fent fins ara. Si es vol gent preparada calen cursos ben organitzats i amb gent competents.

Hem d'alçar l'handbol gironí.

NARCÍS CASASSA I FONT

Comentari handbol cadets

Fases de Sector:

Cadets i Juvenils

Diumenge 30:

C.B. GAVÀ-VENILIA 14 - CORAZONISTAS 20
 U.E. SARRIÀ 17 - SICORIS CLUB 11

CLASSIFICACIÓ

	PJ	PG	PE	PP	GC	GC	Punts
CORAZONISTAS	3	2	1	0	65	47	5
GAVÀ-VENILIA	3	2	0	1	47	44	4
U.E. SARRIÀ	3	1	1	1	46	43	3
SICORIS CLUB	3	0	0	3	39	63	0

INFORMA: JORDI RIBERA

RESULTATS I CLASSIFICACIÓ DE LA FASE SECTOR CADETS - SECTOR DE GIRONA

RESULTATS:

Divendres 28:

C.B. GAVÀ-VENILIA 17 - SICORIS CLUB 11
 U.E. SARRIÀ 16 - CORAZONISTAS 16

Dissabte 29:

CORAZONISTAS 29 - SICORIS CLUB 17
 U.E. SARRIÀ 13 - C.B. GAVÀ-VENILIA 16

Jugadors de la Unió Esportiva Sarrià-Ter (equip cadets) que han participat a la fase de Sector:

Porters: Eduard Castellanos i Salvador Mascarós.

Jugadors de pista: Ramon Roca, Pere Sala, Jordi Boadas, Josep Romans, Florentino Gago, Josep Baulida, Rosendo Rovira, Dany Canyigueral, Santi Ribas.

Entrenador: Mariano Pérez

Ajudant: Esteve Esparraguera

Entrevistes:

Abans de disputar-se la final, parlem amb l'Eusebio De la Fuente Bombín i amb l'Enric Pinna Crespo, ambdós àrbitres de Divisió d'Honor des de fa 5 anys.

Els hi preguntem pels problemes d'aquesta fase. De problemes cap, perquè el comportament dels equips ha estat excel·lent, limitant-se a la pràctica de l'handbol. N'estem molt contents.

De la Fase en general i pel que fa al nivell de joc observat, diuen, "Creiem que és un bon Sector, on hi ha molta classe. Les defenses són molt bones. El nivell de joc és bo, inclús ens atrevim a dir que és elevat. Sens dubte hi ha algun nano amb molt de futur.

A l'hora de xiular en aquestes categories, que heu de tenir en compte? Abans de res, hem de dir que xiulem aquests partits amb tant o més interès que a Divisió d'Honor, perquè hem de respectar les edats dels nanos; nanos que s'estan fent esportistes.

Més que jutges, ens considerem educadors.

Què us ha semblat el públic? Com tothom; volen que guanyi el seu equip. L'han animat en tot moment amb molta força, però alhora han sabut valorar les bones jugades dels altres equips.

Finalment **els hi demanem que donin l'opinió respecte a l'organització.** Molt bé. En tot moment han estat pendents de col·laborar amb els equips com amb nosaltres. Això dignifica a les Comarques Gironines, i més concretament a la seva Federació Provincial d'Handbol.

Abans de la final parlàvem amb els entrenadors del Corazonistas i del B.M. Gavà-VENILIA.

A en Pablo Camarero, entrenador de l'equip barceloní, li preguntàvem:

Com veus aquest partit contra els de Saragossa?

Molt bé. En aquests moments em trobo molt optimista i crec que podem guanyar.

—Els jugadors, com es troben?

Si nosaltres (referint-se als grans) tenim una mica de nervis, ells amb 15 anys d'edat i amb poca experiència en aquesta mena de partits, en tenen molts. Nervis que desapareixeran tan punt comenci el partit.

Després del partit es mostrava una mica desil·lusionat, encara que reconeixia la superioritat del Corazonistas, i ens afirmava que físicament estaven destrossats.

JOAN CASELLAS I XIRGU — President de la Federació Provincial d'Handbol. Com ha vist aquesta fase, en quant a nivell de joc desenvolupat aquests dies?

Sorprenent. Crec que tècnicament ha estat insuperable. En els partits, hem vist tres equips: U.E.S. Sarrià, B.M. Gavà i Corazonistas, sense desmerèixer al Sicoris, molt bé, tant pel que fa a l'aspecte físic com a l'aspecte tècnic. Això vol dir que el nivell tècnic de l'handbol va pujant.

El guanyador, just?

Sí, encara que qualsevol dels altres dos podia haver guanyat. És un equip que ha anat a més, que s'ha superat en cada partit, tant en força com en moral. Des d'aquí aprofito per felicitar-los.

—I els àrbitres. Com han estat?

Molt bé, a l'altura del Campionat, que ha estat molt brillant. S'han mostrat imparcials i molt correctes. Enhorabona per la feina desenvolupada.

L'organització, tot ha anat bé?

Tant l'organització com l'ambient, molt correcte. Podem qualificar aquesta fase d'èxit total, perquè l'ambient ha estat fabulós. Cal agrair la col·laboració de la Unió Esportiva Sarrià, la qual s'ha mostrat molt atenta en tot moment.

NARCÍS CASASSA i FONT
JORDI RIBERA

Comentari handbol juvenils

CAMPIONAT D'ESPANYA JUVENIL

FASE DE CLASSIFICACIÓ — SECTOR DE TARRAGONA

1.era jornada:
POLD. ALCAÑIZ de Terol 17 - U.E. SARRIÀ-DALT 34
2. ona jornada:
BM. GRANOLLERS 28 - U.E. SARRIÀ-DALT 18
3. era jornada
U.E. SARRIÀ-DALT 21 - JAUME I DE VALÈNCIA 20
Última jornada:
Partit pel 3.er i 4.art lloc:
REUS ESPORTIU 23 - U.E. SARRIÀ 15

Classificació final:

- 1.er BM. GRANOLLERS de Barcelona.
- 2.on MARISTES de Saragossa.
- 3.er REUS ESPORTIU de Tarragona.
- 4.art UNIÓ ESPORTIVA SARRIÀ.
- 5.è JAUME I de València.
- 6.è AGUSTINOS d'Alacant.
- 7.è POLD. ALCAÑIZ de Terol

NO hem tingut sort. No l'hem tingut perquè ens ha tocat jugar en el grup més fort, on hi ha el representant de Barcelona que a la Fase Final s'ha proclamat Sots-campió d'Espanya.

S'hagués pogut conquerir el 3.er lloc, però l'esforç físic realitzat el dia abans contra el Jaume I va ésser clau. Aquest partit es va jugar a un ritme molt fort, i la tensió nerviosa a què varen estar sotmesos els jugadors va ser molta.

El nivell de joc que han desenvolupat els jugadors del nostre equip ha ratllat a gran altura i això és el més important, malgrat els resultats i la classificació.

Libreta de ahorro del
BANCO DE BILBAO

*¡ un mayor rendimiento!
¡ una máxima seguridad!*

BB
BANCO DE BILBAO
Desde 1857

Agencia total

Agencia de Bilbao

PONT MAJOR: FUTBOL

RESULTATS DEL MES D'ABRIL

1.er EQUIP

Amer 1 - Pontenc 3
Pontenc 0 - Anglès 2
La Pinya 2 - Pontenc 2
Pontenc 3 - Cassà 3

JUVENILS

Bons Aires 5 - Pontenc 1
Pontenc 1 - Riudellots 0
Pontenc 2 - Blanes 1

PARTITS DEL MES DE MAIG

Dia 4 Sils - Pontenc Sant Hilari - Pontenc
Dia 11 Pontenc - Roses
Dia 18 Perelada - Pontenc
Dia 25 Pontenc - Salt
Dia 1 L'Escala - Pontenc

C. D. PONTENC

La temporada 79-80 està acabant. El primer equip que ha de jugar cinc partits, amb possibilitats de quedar sense negatius ni positius. El diumenge del Cassà es va deixar perdre una immillorable oportunitat per a superar-lo en la classificació general, ja que aquell és l'únic equip que pot ser avançat pel Pontenc, a hores d'ara.

Pel que fa als juvenils, quan surtin aquestes planes ja haurà jugat el darrer partit de lliga a Sant Hilari. Que hagin tingut sort.

Elsalevins ja han acabat també. I ara entren en una

difícil competició, viatjant a Olot, per eliminar-se amb el Sant Roc a doble partit. Si superen l'eliminatória, cosa bastant difícil, passaran a la següent, i si no també jugaran un doble partit de consolació, amb un altre equip igualment eliminat.

Fins ara no havíem tingut una fotografia dels petits, per a fer-la sortir a aquestes planes. Avui la hi posem, i ben bé que s'ho mereixen, perquè tots compleixen, són disciplinats i tenen un amor propi que ja voldríem que tinguessin alguns dels juvenils i del primer equip.

NARCÍS BAIX

C.F. SARRIÀ

A punto ya de finalizar la temporada futbolística, el CLUB de Futbol Sarrià, ha renovado su Junta, que pasa a ser la siguiente:

PRESIDENTE

Antonio Moratalla

VICEPRESIDENTE

Nicolás Pichardo

TESORERO

Pedro Teruel

DELEGADOS

Francisco Cotano

Domingo Infantes

Antonio Hidalgo

Joaquín Manzano

Francisco Arribas

Lucas Jiménez

José Fernández

Patricio Arribas

Domingo Castilla

La presente Junta, tiene una serie de proyectos cara a la temporada próxima, encaminados a ampliar las actividades del Club; aunque prioritariamente se está procediendo a la reorganización interna del mismo, así como a la preparación de una Asamblea General de Socios.

Por otra parte, se le estan dando los toques finales a las Casetas, que una vez terminadas, permitirán con un mayor desahogo, ampliar las aspiraciones deportivas del Club.

“Darrera hora...”

Informació Comissió Cultura Consell Municipal

Aquest MES DE MAIG celebrarem el 1.er aniversari del CONSELL MUNICIPAL DE SARRIÀ. Per aquest motiu hem pensat d'oferir una conferència sobre:

“ALTERNATIVES PER A SARRIÀ COM A POBLE”

a càrrec de JOAN PRATS (Catedràtic a la Universitat Autònoma de Barcelona).

L'endemà el Consell Municipal oferirà una roda de Premsa amb els mitjans de comunicació fent balanç d'aquesta primera etapa del Consell Municipal.

L'acte estarà obert a tothom i s'oferirà a les associacions i entitats l'inventari de realitzacions i projectes.

Sarrià de Ter, Maig del 80

La Taverna del Bon Vi

Restaurant - Bar

... ..

PLATS TÍPICS DEL PAÍS

Pont Major, 114 - Telf. 21 36 84 - GIRONA

FEM EL GRAN BANC

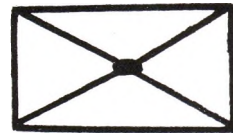
per assolir la dimensió necessària.

El redreçament econòmic de Catalunya
només serà possible amb l'esforç de tots.

Per això ens hem unit.

BANCA CATALANA - BANC INDUSTRIAL DE CATALUNYA - BANC DE BARCELONA - BANC DE GIRONA - BANC MERCANTIL DE MANRESA
170.000 milions de pessetes de Passiu, 242 oficines, 4.600 empleats, 500.000 clients i 32.600 accionistes.

Vostè també pot ser accionista de Banca Catalana
Som-hi!

COMIAT D'EN LLUÍS DE "LA CAIXA"

SARRIÀ DE TER - Girona, Abril de 1980.

Amics tots:

Permeteu-me que per mitjà d'aquestes quatre ratlles, ja que no és possible fer-ho de paraula i un a un, com fora el meu desig, m'acomiedo de vosaltres.

Sí, heu llegit bé, m'acomiedo, malgrat que em reca en l'ànima, el haver de fer-ho, puix que, sincerament, em trobava molt bé enmig de vosaltres. Són deu anys de caminar plegats, deu anys que quedaran ben marcats en la meua vida, com un dels capítols més importants.

No l'esperava encara aquest moment i menys d'una manera tant sobtada.

Molts sabíeu que m'estava fent una casa, fora d'ací, per anar-hi a viure, aviat, sols per raons de tipus familiar, puix que, repeteixo, hi estava molt bé entre vosaltres, i que al preguntar-me si també em traslladaria d'Oficina, jo us deia sempre que no, pensareu ara, tal vegada, que us vaig mentir. Malgrat tot, podeu estar ben segurs que no ha estat així, ha estat una casualitat del destí, el què ha fet que ambdues coses coincidíssin, ja que fou a partir de finals de març quan es comencà a parlar del meu trasllat.

Cregueu-ho que no trobo paraules per expressar-vos el que sento en aquest moment, només puc dir-vos com desitjaria que no fos un comiat, sino un: Arreveure!

Tots els que em coneixeu sabeu que fora del tema del treball, no sóc home que tingui massa facilitat de paraula. I com que se'm dona més bé la poesia que la prosa, permeteu que sigui així el meu adéu-siau.

COMIAT D'EN LLUÍS DE "LA CAIXA"

*Deu anys de la meua vida
he passat a Sarrià,
deu anys de la vida
que ja mai podré oblidar.*

*El meu treball a La Caixa
em porta aquí, a Sarrià,
i ara sento gran angoixa
en pensar que he de marxar.*

*El destí em torna a Girona,
lloc des d'on vaig venir,
però sols hi anirà la persona
el meu cor romandrà aquí.*

*El temps passat amb vosaltres
sempre el tindrè present,
com una d'aquelles coses
que et fa la vida plaent.*

*Si bé he procurat servir-vos
el millor que he sapigut,
sempre tindrè d'agrair-vos
l'atenció que m'heu tingut*

*Puix en cap tasca n'hi ha prou
d'estar disposat a donar,
si al que serveixes no el mou
el desig de col.laborar.*

COMUNICACIÓN FAMILIAR

No es este un tema que afecte directamente a nuestro sector, pero si diré que es un problema de ámbito general en todo el país y, supongo, que en todo el mundo civilizado. Es como una especie de tributo al desarrollo y al progreso. Me refiero a la creciente y alarmante falta de comunicación entre la gent. Y no ya entre la gente de la calle, que más o menos es normal, sino, y esto es lo verdaderamente grave, entre los integrantes de la "propia familia".

Sí. Esto ocurre a diario. Se ha hablado mucho y se ha derramado mucha tinta sobre la falta de comunicación, la ausencia de diálogo en nuestras vidas, la falta de comprensión, y Bla, Bla, Bla..., pero siempre a nivel general. Nunca en su incidencia familiar. Pues bien: la hay. La hay y uno de los factores determinantes de este problema es la T.V., lo que ahora se ha dado en llamar la "Caja Tonta". No voy a vilipendiar a la T.V. más de lo que actualmente se le está atacando. Tiene sus ventajas y virtudes y sus digámoslo de algún modo, "defectillos".

El problema diario es que uno llega a casa, cansado de trabajar, de hablar de número (que no es hablar, es teorizar, calcular o matematizar, o sea, desgaste de la masa gris cerebral), y cuando se tiene un momento de respiro para poder charlar con los hermanos sobre sus cosas, su trabajo, para reirse si cabe a carcajadas entre ellos, viene el padre o la madre o quien sea, y va y se enfada. Sí señores. Como lo oyen. Se enfadan. ¿Y saben parqué? Muy sencillo hombre, pues porqué no oyen a Alberto Delgado en su diaria diarrea dialéctica "pseudo-parlamentaria" de cada Telediario, o porqué no se escucha la película de turno, o no se ven las palizas dominicales y lacrimógenas de los Ingalls o, y ésto es el acabóse, porque no se oye la parida (disculpen la expresión) del abominable "300 Mamones".

¡Hombre! Por favor. Opino que es mucho más interesante, más enriquecedor si cabe, ese contacto diario entre la familia. Y esto se acaba. Nos estamos dejando dominar por una pantalla y un montón de bombillas que hablan y hablan sin cesar, lavándonos el cerebro. Y esto hace que muchos jóvenes se larguen de casa cabreados para poder "HABLAR" con sus amigos, con alguien que les escuche, que no tenga el coco comido. Les miras bien y tienen la cara "atelevisada".

La televisión tiene sus virtudes y hay que agradecerle "algunas cosas", pero nunca se la debe sobrevalorar ni poner por encima de las relaciones de la propia familia. Sepamos convivir, que por si mucha gente no lo sabe, significa "vivir con". Esto es importante, por muchas películas, concursos, "teleUCDiarios" y monsergas que haya. Piénsenlo.

ANDRÉS PICHARDO DELGADO

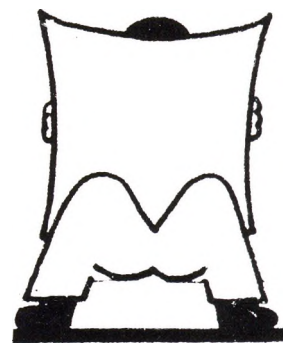
*I és ben cert que m'heu donat
un munt de satisfaccions,
imperant sempre l'amistat
en les nostres relacions.*

*L'honradesa sempre ha estat,
junt amb l'afany de servir,
el que sempre he procurat
de poder-vos oferir.*

*Però si, malgrat tot, un dia
algú he pogut molestar
jo sols li demanaria
que em sapigués perdonar.*

*Que no sigui, doncs, un comiat,
ni tampoc un adéu-siau,
sinó un dir-vos: Fins aviat!
i ¡Arreveure si a Déu plau!*

*Fins a sempre.
LLUÍS TORNER I CALLICÓ*

DE
FE
PO
PO
BB
LL
BB
EE

VUELVE A RENACER LA CONGOJA E INCERTIDUMBRE EN LA ESCUELA DEL PLA DE L'HORTA

Después de duras luchas llevadas a cabo por los vecinos del Pla de l'Horta para conseguir una cultura primaria y a nivel de graduado, vuelve a plantearse el interrogante para el próximo curso 80-81. Por un lado tenemos la ley que ha salido del gobierno y que ha sido aprobada por ese desastre al que le llaman ministro de educación, la cual consiste en alfabetizar y hacer el graduado por correspondencia. Sabemos que este sistema sólo ha sido pensado para fastidiar y hacer perder las ganas que podamos tener para superarnos. Estas leyes no sólo nos perjudican a los obreros que queremos tener una cultura mínima sinó también a nuestros hijos. Mientras por una parte están concediendo subvenciones a las escuelas privadas, en las estatales van restringiendo maestros, deportes, escuelas profesionales, etc. En Girona hay actualmente más de 17.000 obreros sin certificado de estudios algunos ni tan sólo poseen una alfabetización mínima para poder estampar su firma. Muchas personas todavía emplean el sistema de la firma por medio de una cruz o por la huella digital. Este sistema no cabe duda que a muchos de los que están en el poder gubernamental les va de perilla, ya que con la ignorancia de las personas muchos se llenan los bolsillos. Pongamos por ejemplo todo el procedimiento que hay que seguir para rellenar los impuestos de la declaración de renta. ¿Quién entiende tal tinglado? por supuesto las gestorías administrativas, así se llenan los bolsillos gracias a la falta de cultura de los obreros. Los alumnos, conscientes de nuestros derechos a ser personas que queremos solucionar nuestros problemas por nuestros propios medios, hacemos una llamada primero a todos los obreros para que no nos dejemos arrebatar nuestro derecho a adquirir la cultura que necesitamos para nuestro desenvolvimiento en la vida. No nos pueden engañar diciéndonos que no hay dinero ni maestros, sabemos que tanto una cosa como la otra son mentira y sinó que nos devuelvan el dinero que nos

arrebatan dándolo a las escuelas privadas.

También hacemos una llamada a las AA.VV. de Sarrià a través de sus vocalías de cultura, para hacer un estudio profundo de la situación, así como a los representantes de cultura del Ayuntamiento. Los alumnos del Pla de l'Horta queremos hacer incapié en que todo estudio debe ser hecho conjuntamente con alumnos y representantes de las vocalías de cultura de las AA.VV. Pensamos que sin la presencia de los alumnos no se puede exponer el verdadero sentir y aspiraciones de éstos.

Queremos hacer realidad la palabra Ayuntamiento, ya que quiere decir juntarse, de ningún modo podemos hacer las cosas individualmente y tampoco que nadie las haga por nosotros (es una de las fases de la cultura), debemos estar al servicio unos de otros, pero nunca las personas al servicio de los organismos. Por lo tanto proponemos considerar la situación y si es necesario cargarnos las leyes los haremos, siempre y cuando las leyes no esten en función de los derechos y necesidades del hombre.

Queremos también hacer un inciso en las palabras que hace pocos días pronunció el Rey: "una nación sin cultura no existe o agoniza". Podemos decir entonces que hay muchos muertos ambulantes en España.

Los alumnos del Pla de l'Horta que al principio iniciamos la lucha para poder adquirir la cultura que necesitamos, debemos volver otra vez a luchar para conseguir nuestros derechos. No nos pueden dejar colgados después de haber iniciado la lucha. Sabemos que la cultura no es solo asfaltar calles y poner papeleras, es mucho más, es una convivencia social y humana que tiene como fin ponerla al servicio de nuestros hijos y de la sociedad. Por lo tanto no retrocederemos!!!

Los alumnos de la Escuela de Adultos del Pla de l'Horta

Angel Vidal i Roqueta

Ctra. Mas Prat - Tel. 84
SANT GREGORI (Girona)

INSTAL·LACIONS I REPARACIONS D'AIGUA, GAS, ELECTRICITAT I CALEFACCIÓ

Josep Pla i Oliveras

Avda. de França, 125 - Tel. 21 33 29
SARRIÀ DE DALT (Girona)

**MÉS A PROP DE VOSTÈ
I A MILLOR PREU...**

Alimentació Nadal

"CALA LLUCIETA"

...els ofereix les seves seccions

C/ MAJOR 111

TEL. 20 73 60

SARRIÀ DE TER - GIRONA

**"la Caixa"
Cada dia
més
a prop.**

**Més de 600
oficines unides
per teleprocés
al vostre servei.**

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

